



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

30. september 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 328/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i Den Europæiske Unions Tidende	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 328/02	Sag C-411/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 27. maj 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. m.fl. mod Presidenza del Consiglio dei Ministri og Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)	2
2019/C 328/03	Sag C-415/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. maj 2019 — Blumar SpA mod Agenzia delle Entrate	3
2019/C 328/04	Sag C-416/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. maj 2019 — Roberto Abate SpA mod Agenzia delle Entrate	4

2019/C 328/05	Sag C-417/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. maj 2019 — Commerciale Gicap SpA mod Agenzia delle Entrate	4
2019/C 328/06	Sag C-419/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 29. maj 2019 — Irideos SpA mod Poste Italiane SpA	5
2019/C 328/07	Sag C-431/19 P: Appel iværksat den 5. juni 2019 af Inpost Paczkomaty sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 19. marts 2019 i de forenede sager T-282/16 og T-283/16, Inpost Paczkomaty og Inpost mod Kommissionen.	6
2019/C 328/08	Sag C-432/19 P: Appel iværksat den 5. juni 2019 af Inpost S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 19. marts 2019 i forenede sager T-282/16 og T-283/16, Inpost Paczkomaty og Inpost mod Kommissionen	7
2019/C 328/09	Sag C-434/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 5. juni 2019 — Poste Italiane SpA mod Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane	8
2019/C 328/10	Sag C-435/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 5. juni 2019 — Agenzia delle entrate — Riscossione mod Poste Italiane SpA	9
2019/C 328/11	Sag C-438/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 11. juni 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Frontline Digital GmbH.	10
2019/C 328/12	Sag C-443/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spanien) den 7. juni 2019 — Vodafone España S.A.U. mod Diputación Foral de Guipúzcoa.	11
2019/C 328/13	Sag C-448/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 12. juni 2019 — WT mod Subdelegación del Gobierno en Guadalajara.	12
2019/C 328/14	Sag C-452/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 12. juni 2019 — YV mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	13
2019/C 328/15	Sag C-455/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 12. juni 2019 — BX mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	14
2019/C 328/16	Sag C-469/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19. juni 2019 — All in One Star Ltd	15
2019/C 328/17	Sag C-477/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 21. juni 2019 — IE mod Magistrat der Stadt Wien.	15
2019/C 328/18	Sag C-482/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 24. juni 2019 — JF og KG mod Bankia S.A.	17
2019/C 328/19	Sag C-492/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. juni 2019 — OK.	18
2019/C 328/20	Sag C-493/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. juni 2019 — PL.	19

2019/C 328/21	Sag C-494/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. juni 2019 — QM	20
2019/C 328/22	Sag C-502/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 1. juli 2019 — straffesag mod Oriol Junqueras Vies	21
2019/C 328/23	Sag C-509/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 4. juli 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG mod Hauptzollamt München	22
2019/C 328/24	Sag C-516/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 9. juli 2019 — NMI Technologietransfer GmbH mod EuroNorm GmbH	22
2019/C 328/25	Sag C-520/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 9. juli 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o. mod Odvolací finanční ředitelství	23
2019/C 328/26	Sag C-526/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 19. juli 2019 — Entoma SAS mod Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation	24
2019/C 328/27	Sag C-528/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 10. juli 2019 — F-AG mod Finanzamt Y	25
2019/C 328/28	Sag C-530/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Tyskland) den 11. juli 2019 — NM som kurator i insolvensbehandlingen af NIKI Luftfahrt GmbH's formue mod ON	25
2019/C 328/29	Sag C-535/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 12. juli 2019 — A mod Latvijas Republikas Veselības ministrija	26
2019/C 328/30	Sag C-539/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 15. juli 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Telefonica Germany GmbH & Co.OHG	27
2019/C 328/31	Sag C-543/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 16. juli 2019 — Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG mod Hauptzollamt Hamburg	28
2019/C 328/32	Sag C-556/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 22. juli 2019 — Société ECO TLC mod Ministre de la transition écologique et solidaire	28
2019/C 328/33	Sag C-562/19 P: Appel iværksat den 2. juli 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 16. maj 2019 i sagerne T-836/16 og T-624/17, Republiken Polen mod Europa-Kommissionen	29
2019/C 328/34	Sag C-570/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 26. juli 2019 — Irish Ferries Ltd mod National Transport Authority	30
2019/C 328/35	Sag C-578/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forende Kongerige) den 30. juli 2019 — X mod Kuoni Travel Ltd	32

2019/C 328/36	Sag C-579/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 30. juli 2019 — R (på vegne af Association of Independent Meat Suppliers (sammenslutning af uafhængige kødleverandører) og en anden part) mod The Food Standards Agency ..	33
2019/C 328/37	Sag C-615/19 P: Appel iværksat den 16. august 2019 af John Dalli til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-399/17, Dalli mod Kommissionen.	34
Retten		
2019/C 328/38	Sag T-406/15: Rettens dom af 2. juli 2019 — Mahmoudian mod Rådet (Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — erstatning for den skade, der angiveligt er lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af sagsøgerens navn på listerne over de personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger — økonomisk skade — ikke-økonomisk skade).	36
2019/C 328/39	Sag T-522/18: Rettens dom af 11. juli 2019 — CCPL m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for fødevareremballage — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF — tilregnelser af den ulovlige adfærd — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — afsætningsens værdi — bødeløftet — proportionalitet — ligebehandling — bidragsevne)	37
2019/C 328/40	Sag T-8/16: Rettens dom af 12. juli 2019 — Toshiba Samsung Storage Technology og Toshiba Samsung Storage Technology Korea mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud iværksat af to computerproducenter — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af retten til forsvar — Kommissionens kompetence — overtrædelsens geografiske udstrækning — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet om god forvaltningsskik — retningslinjerne for bødeberegning af 2006)	38
2019/C 328/41	Forenede sager T-244/16 og T-285/17: Rettens dom af 11. juli 2019 — Yanukovych mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjeland's myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse).	38
2019/C 328/42	Sag T-805/16: Rettens dom af 11. juli 2019 — IPPT PAN mod Kommissionen og REA (Voldgiftsbestemmelse — sjette og syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — afgørelse om inddrivelse ved modregning af Unionens fordringer i forbindelse med aftalernes opfyldelse — effektiv retsbeskyttelse — ret til at klage til Ombudsmanden — finansforordningen — sikker fordring — berettiget forventning — princippet om forbud mod forskelsbehandling — princippet om god forvaltningsskik — magtfordrejning — erstatningsansvar inden for kontrakt — revisionsrapporten — støtteberettigede omkostninger)	39
2019/C 328/43	Sag T-894/16: Rettens dom af 11. juli 2019 — Air France mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — foranstaltninger, som Frankrig har iværksat til fordel for lufthavnen Marseille Provence og de luftfartsselskaber, som benytter lufthavnen — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — investeringsstøtte — differentierede lufthavnsafgifter for henholdsvis nationale og internationale flyvninger — lavere lufthavnsafgifter for at tiltrække flyvninger til den nye terminal Marseille Provence 2 — ikke individuelt berørt — væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — afvisning)	40

2019/C 328/44	Sag T-291/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Transdev m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589 — begrundelsespligt)	41
2019/C 328/45	Sag T-292/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Région Île-de-France mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — fordel — selektiv karakter — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrundelsespligt — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589)	42
2019/C 328/46	Sag T-309/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Optile mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589)	43
2019/C 328/47	Sag T-330/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Ceobus m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589)	43
2019/C 328/48	Sag T-331/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — Steifer mod EØSU (Personalesag — tjenestemænd — pensioner — pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste — overførsel til Unionens ordning — anciennitetsforbedring — tilbagebetaling af størrelsen af de pensionsrettigheder, som ikke blev taget i betragtning ved ordningen om beregning af pensionsgivende tjenesteår i Unionen — ingen nye og væsentlige faktiske omstændigheder — ingen undskyldelig fejl — ansvar — afvisning)	44
2019/C 328/49	Sag T-738/17: Rettens dom af 12. juli 2019 — STIF-IDF mod Kommissionen (Statsstøtte — støtteordning ulovligt gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af STIF-IDF — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — fordel — kompensation for omkostningerne til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrundelsespligt)	45
2019/C 328/50	Sag T-53/18: Rettens dom af 9. juli 2019 — Tyskland mod Kommissionen (Tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EU) nr. 305/2011 — forordning (EU) nr. 1025/2012 — byggevarer — harmoniserede standarder EN 13341:2005+A1:2011 og EN 12285-2:2005 — begrundelsespligt)	46
2019/C 328/51	Sag T-95/18: Rettens dom af 11. juli 2019 — Gollnisch mod Parlamentet (Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — klage — annulationssøgsmål — formaliteten — ret til forsvar — begrundelsespligt — faktisk vildfarelse)	46
2019/C 328/52	Sag T-274/18: Rettens dom af 11. juli 2019 — Klymenko mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelandets myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)	47

2019/C 328/53	Sag T-285/19: Rettens dom af 11. juli 2019 — Pshonka mod Rådet (EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelands myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse).....	48
2019/C 328/54	Sag T-289/18: Rettens dom af 11. juli 2019 — Pshonka mod Rådet (EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelands myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse).....	49
2019/C 328/55	Sag T-349/18: Rettens dom af 11. juli 2019 — Hauzenberger mod EUIPO (TurboPerformance) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket TurboPerformance — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001).....	50
2019/C 328/56	Sag T-397/18: Rettens dom af 9. juli 2019 — Hugo's Hotel mod EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket HUGO'S BURGER Bar — det ældre EU-ordmærke H'ugo's — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	50
2019/C 328/57	Sag T-482/18: Rettens dom af 9. juli 2019 — XF mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — løn — bosættelsespenge — midlertidig ændring af tjenestestedet — bopælskift)	51
2019/C 328/58	Sag T-480/16: Rettens kendelse af 8. juli 2019 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Amedei (For you) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket For you — afgørelse om afslag på registreringsansøgningen som følge af absolutte registreringshindringer — søgsmålsinteressen er ophørt — uforholdent at træffe afgørelse).....	52
2019/C 328/59	Sag T-158/18: Rettens kendelse af 9. juli 2019 — Scaloni og Figini mod Kommissionen (Erstatningssøgsmål — afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber — direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 — statsstøtte — tilsidesættelse af formkrav — procesreglementets artikel 76, litra d) — åbenbart afvisningsgrundlag)	52
2019/C 328/60	Sag T-544/18: Rettens kendelse af 5. juli 2019 — ArcelorMittal Bremen mod Kommissionen (Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — forordning (EU) nr. 389/2013 — midlertidige regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — meddelelse om en ændring af den nationale tildelingstabel, der vedrører Tyskland i perioden 2013-2020 — anmodning om ændring af den nationale tildelingstabel, som er registreret i EU-transaktionsjournalen — passivitetssøgsmål — anvisning givet af Kommissionen til den centrale administrator under sagens behandling — bortfald af tvistens genstand — uforholdent at træffe afgørelse))	53
2019/C 328/61	Sag T-660/18: Rettens kendelse af 9. juli 2019 — VodafoneZiggo Group mod Kommissionen (Annulatio­nssøgsmål — elektronisk kommunikation — artikel 7 i direktiv 2002/21/EF — en gros-levering af fastnetadgang — betydelig samlet markeds­magt — specifikke, lovbestemte forpligtelser, der påhviler aktørerne — påtænkte foranstaltninger stillet til rådighed af en national regelfastsættende myndighed — Kommissionens bemærkninger — ingen indledning af procedu­rens anden fase — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — procesreglementets artikel 130 — afvisning)	54

2019/C 328/62	Sag T-662/18: Rettens kendelse af 4. juli 2019 — romwell mod EUIPO (twistpac) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket twistpac — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU)2017/1001 — pligt til at udvise fornøden omhu — artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001 — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet).....	55
2019/C 328/63	Sag T-674/18: Rettens kendelse af 11. juli 2019 — Vattenfall Europe Nuklear Energy mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — statsstøtte — lov om den 16. ændring af lov om kerneenergi (Atomgesetz) — gennemførelse af dom afsagt af Bundesverfassungsgericht (den tyske forbundsdomstol i forfatningsretlige sager) — selskaber, der driver atomkraftværker — driftsophør — økonomisk godtgørelse for ikke-fremstillet elektricitetsmængde — Kommissionens skrivelse — ikke nødvendigt at indgive en formel anmeldelse i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	55
2019/C 328/64	Sag T-687/18: Rettens kendelse af 10. juli 2019 — Pilatus Bank mod ECB (Annulationssøgsmål — økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — suspensionsforanstaltninger truffet af den nationale tilsynsmyndighed — udpegelse af en kontaktperson — begrænset kommunikation med ECB — procedurefejl — foreløbige eller forberedende retsakter — ret til forsvar — afvisning)	56
2019/C 328/65	Sag T-176/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juli 2019 — 3V Sigma mod ECHA (Særlige rettergangsformer — REACH — stoffet uvasorb HEB — bedømmelsesprocedure — afgørelse truffet af ECHA's Klageudvalg — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	57
2019/C 328/66	Sag T-280/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2019 — Highgate Capital Management mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — begæring om foreløbige forholdsregler — ikke behov for at vedtage de begærede foreløbige foranstaltninger — ikke kompetence — afvisning)	58
2019/C 328/67	Sag T-355/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2019 — CE mod Regionsudvalget (Særlige rettergangsformer — personalesag — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	58
2019/C 328/68	Sag T-367/19 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juli 2019 — Camerin mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — personalesag — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	59
2019/C 328/69	Sag T-480/19: Sag anlagt den 8. juli 2019 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB.....	59
2019/C 328/70	Sag T-510/19: Sag anlagt den 17. juli 2019 — Puma mod EUIPO — Gemma Group (figur bestående af et springende dyr)	61
2019/C 328/71	Sag T-517/19: Sag anlagt den 19. juli 2019 — Homoki mod Kommissionen	62
2019/C 328/72	Sag T-525/19: Sag anlagt den 25. juli 2019 — Interling m.fl. mod Kommissionen	64
2019/C 328/73	Sag T-537/19: Sag anlagt den 30. juli 2019 — DK mod GSA	65
2019/C 328/74	Sag T-538/19: Sag anlagt den 30. juli 2019 — Casino, Guichard-Perrachon mod Kommissionen.....	66
2019/C 328/75	Sag T-539/19: Sag anlagt den 30. juli 2019 — Les Mousquetaires og ITM Entreprises mod Kommissionen.....	67

2019/C 328/76	Sag T-552/19: Sag anlagt den 7. august 2019 — Malacalza Investimenti mod ECB.....	68
2019/C 328/77	Sag T-555/19: Sag anlagt den 9. august 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Fontana Food AB (GRILLOUMI)	70
2019/C 328/78	Sag T-556/19: Sag anlagt den 9. august 2019 — Republiken Cypern mod EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)	71
2019/C 328/79	Sag T-557/19: Sag anlagt den 9. august 2019 — Seven mod EUIPO (7Seven).....	72
2019/C 328/80	Sag T-559/19: Sag anlagt den 12. august 2019 — Julius Sämann mod EUIPO — Maharishi Vedic University (Gengivelse af et træ).....	72
2019/C 328/81	Sag T-561/19: Sag anlagt den 13. august 2019 — Lípidos Santiga mod Kommissionen	73
2019/C 328/82	Sag T-570/19: Sag anlagt den 16. august 2019 — Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost).....	74
2019/C 328/83	Sag T-571/19: Sag anlagt den 16. august 2019 — Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost).....	75
2019/C 328/84	Sag T-572/19: Sag anlagt den 16. august 2019 — Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost).....	75
2019/C 328/85	Sag T-577/19: Sag anlagt den 19. august 2019 — Leinfelder Uhren München mod EUIPO — Schafft (Leinfelder) ..	76
2019/C 328/86	Sag T-305/17: Rettens kendelse af 3. juli 2019 — Red Bull mod EUIPO (Gengivelse af et parallelogram bestående af to felter i forskellig farve)	77
2019/C 328/87	Sag T-227/18: Rettens kendelse af 11. juli 2019 — Microsemi Europe og Microsemi mod Kommissionen	77

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 328/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 319 af 23.9.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 312 af 16.9.2019

EUT C 305 af 9.9.2019

EUT C 295 af 2.9.2019

EUT C 288 af 26.8.2019

EUT C 280 af 19.8.2019

EUT C 270 af 12.8.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien)
den 27. maj 2019 — WWF Italia o.n.l.u.s. m.fl. mod Presidenza del Consiglio dei Ministri og Azienda
Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)**

(Sag C-411/19)

(2019/C 328/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s. og Forum Ambientalista, FC m.fl.

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri og Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 6 i direktiv 1992/43/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med direktiv 2009/47/EF ⁽²⁾, for så vidt som den finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, til hinder for en national primær lovgivning og den hertil knyttede sekundære gennemførelseslovgivning som nævnt ovenfor, som giver organet »i sidste instans« — der har kompetence til at vedtage en positiv miljøkonsekvensvurdering med hensyn til det foreløbige projekt vedrørende arbejder i tilfælde af en begrundet indsigelse fra ministeren for miljø, natur- og havbeskyttelse — mulighed for med henvisning til, at der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, at meddele en godkendelse og herved lade proceduren fortsætte, selv om det statslige organ, der er ansvarlig for miljøbeskyttelsen, har fastslået, at det ikke er muligt at træffe kompenserende foranstaltninger vedrørende det projekt under godkendelse, for hvilket der er allerede blevet afgivet en negativ miljøkonsekvensvurdering?
- 2) Er ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, som med det formål at godkende det foreløbige projekt for arbejder, der er genstand for en VVM-procedure, som vægter hensyn til væsentlige samfundsinteresser højere end miljøhensyn, til trods for, at disse interesser udelukkende er baseret på arbejdernes økonomiske karakter, deres overensstemmelse med den landskabsmæssige, historiske, kulturelle og socioøkonomiske beskyttelse og behovet for at færdiggøre et transeuropæisk vejnet, i det foreliggende tilfælde det såkaldte TEN-T netværk, defineret som »Comprehensive« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ⁽³⁾ af 11. december 2013, selv om der findes en eksisterende alternativ løsning, der allerede er blevet godkendt ud fra et miljømæssigt perspektiv?

- 3) Er en løsning som den vedtagne, hvorved det ansås for muligt at udsætte gennemførelsen af yderligere undersøgelser og studier af den miljømæssige betydning for den vejstrækning, som endnu ikke er blevet godkendt i VVM-henseende — herunder virkningerne på lokaliteten — til stadiet for det endelige projekt, i stedet for at kræve, at forslagsstilleren foretager yderligere vurderinger og undersøgelser for at kompensere for de økonomiske og landskabsmæssige virkninger på den alternative rute, som allerede er blevet godkendt ud fra et miljømæssigt perspektiv, forenelig med ovennævnte EU-retlige forskrifter?
- 4) Er de ovennævnte direktiver under sådanne omstændigheder og i tilfælde af, at det første, andet og tredje spørgsmål besvares med, at der er overensstemmelse [med EU-retten], til hinder for en løsning som den vedtagne, hvorefter en negativ udtalelse — der tyder på miljømæssig uoverensstemmelse, der afgives af det kompetente organ under godkendelsesproceduren for det foreløbige projekt vedrørende arbejder, og hvorved mere dybdegående vurderinger af indvirkningen deraf på områdets landskabs- og miljømæssige komponenter udskydes til stadiet for det endelige projekt under specifik henvisning til VVM-undersøgelser og det dertil knyttede krav om passende kompenserende og afhjælpende foranstaltninger vedrørende påvirkningen — ikke skal anses for bindende?
- 5) Er de ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, hvorved forslagsstilleren vedrørende arbejderne i forbindelse med udarbejdelsen af det endelige projekt anmodes om at iagttage krav, henstillinger og anbefalinger vedrørende de landskabs- og miljømæssige hensyn, der blev fastsat i forbindelse med den forvaltningskonference, der blev afholdt vedrørende det foreløbige projekt, selv om organet med ansvar for miljøbeskyttelse har fastslået, at der ikke er mulighed for at vedtage kompenserende foranstaltninger vedrørende de forskellige projekter under godkendelse?
- 6) Er de ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, såfremt forslagsstilleren ligeledes anmodes om at foretage en miljøkonsekvensvurdering af projektet vedrørende arbejder, herunder den såkaldte »passende vurdering«, som er behørigt affattet i henhold til de gældende retsfor skrifter, som skal danne grundlag for gennemførelsen af den omhandlede miljøkonsekvensvurdering?
- 7) Er de ovennævnte direktiver til hinder for en løsning som den vedtagne, hvorved en tredjepart (Regionen Lazio), der er et andet organ end det oprindeligt ansvarlige organ (VIA-VAS-kommissionen under Ministeriet for miljø, natur- og havbeskyttelse, [herefter VIA-VAS-kommissionen]), er blevet udpeget til at efterprøve den miljøkonsekvensvurdering, der er vedlagt det endelige projekt vedrørende arbejder, også med henblik på at identificere eventuelle efterfølgende nødvendige kompenserende og afhjælpende foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af de miljø- og landskabsmæssige komponenter i det berørte område, idet VIA-VAS-kommissionen i henhold til artikel 185, stk. 4 og 5, i lovdekret nr. 163/06 kun gives mulighed for ex post at afgive sin egen udtalelse om, hvorvidt det endelige projekt vedrørende anlæggelsen af den pågældende vej er i overensstemmelse med kravene om landskabs- og miljømæssige hensyn, efter den ovennævnte efterprøvelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30.11.2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT 2010, L 20, s. 7).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11.12.2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT 2013, L 348, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. maj 2019 —
Blumar SpA mod Agenzia delle Entrate**

(Sag C-415/19)

(2019/C 328/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Blumar SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 1, stk. 1223, i lov nr. 296 af 27. december 2006 (nu artikel 16a, stk. 11, i lov nr.11 af 4.2.2005) og dekret fra ministerrådets præsident af 23. maj 2007 forenelige med fællesskabsretten, henset til artikel 108, [stk.] 3, TEUF, som fortolket i Deggendorf-dommen, Europa-Kommissionens beslutning K(2008)380 og det fællesskabsretlige proportionalitetsprincip?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. maj 2019 —
Roberto Abate SpA mod Agenzia delle Entrate**

(Sag C-416/19)

(2019/C 328/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Roberto Abate SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 1, stk. 1223, i lov nr. 296 af 27. december 2006 (nu artikel 16a, stk. 11, i lov nr.11 af 4.2.2005) og dekret fra ministerrådets præsident af 23. maj 2007 forenelige med fællesskabsretten, henset til artikel 108, [stk.] 3, TEUF, som fortolket i Deggendorf-dommen, Europa-Kommissionens beslutning K(2008)380 og det fællesskabsretlige proportionalitetsprincip?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. maj 2019 —
Commerciale Gicap SpA mod Agenzia delle Entrate**

(Sag C-417/19)

(2019/C 328/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commerciale Gicap SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 1, stk. 1223, i lov nr. 296 af 27. december 2006 (nu artikel 16a, stk. 11, i lov nr. 11 af 4.2.2005) og dekret fra ministerrådets præsident af 23. maj 2007 forenelige med fællesskabsretten, henset til artikel 108, [stk.] 3, TEUF, som fortolket i Deggendorf-dommen, Europa-Kommissionens beslutning K(2008)380 og det fællesskabsretlige proportionalitetsprincip?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 29. maj 2019 — Irideos SpA mod Poste Italiane SpA

(Sag C-419/19)

(2019/C 328/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irideos SpA

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal selskabet Poste Italiane på baggrund af de førnævnte egenskaber kvalificeres som »offentligretligt organ« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), i lovdekret nr. 50/2016 og tilsvarende EU-direktiver (2014/23/EU ⁽¹⁾, 2014/24/EU ⁽²⁾ og 2014/25/EU ⁽³⁾)?
- 2) Har selskabet udelukkende pligt til at gennemføre udbudsprocedurer vedrørende offentlige kontrakter med tilknytning til deres virksomhed inden for de specielle sektorer i henhold til direktiv 2014/25/EU i deres egenskab af ordregivende enheder, hvis karakter af offentligretlige organer skal opfattes som omfattet af reglerne i del II i loven om offentlige kontrakter, således at disse selskaber på grundlag af principperne i 21. betragtning til og artikel 16 i direktiv 2014/23/EU i stedet har fuldstændig aftalefrihed — og alene skal følge privatretlige regler — med hensyn til kontrakter, som ikke henhører under disse sektorer? (dom nr. 4899 af 2018 fra Corte suprema di Cassazione (plenum) og for den sidste del dom nr. 16 af 2011 fra Consiglio di Stato (plenum))?
- 3) Er det samme selskab med hensyn til kontrakter, som ligger uden for området for de specielle sektorer, imidlertid stadig omfattet — såfremt de opfylder kravene for kvalificering som offentligretlige organer — af det generelle direktiv 2014/24/EU (og dermed af reglerne om udbudsprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter), selv om de — som et led i deres udvikling i forhold til deres oprindelige karakter — udøver aktiviteter, der for størstedelens vedkommende har karakter af erhvervsvirksomhed og er undergivet almindelige konkurrencevilkår, som det kan udledes af nævnte dom i sag C-393/06 af 10. april 2008, Ing. Aigner, idet direktiv 2014/24/EU er til hinder for en anden fortolkning for kontrakter, der indgås af ordregivende myndigheder; af 21. betragtning til og artikel 16 i nævnte direktiv 2014/23/EU fremgår på den anden side kun et formodningskriterium, der gør det muligt at udelukke, at virksomheder, som fungerer på normale markedsvilkår, har karakter af offentligretligt organ, selv om det er klart, at den prioriterede reference er knyttet til organets oprettelsesfase på grundlag af de samme bestemmelser sammenholdt med hinanden i det tilfælde, at det pågældende organ har til opgave at mødekomme »almenhedens behov« (der i det foreliggende tilfælde fortsat foreligger).
- 4) Skal begrebet »instrumentel tilknytning« — til en specifik almennyttig tjenesteydelse — i tilfælde af kontorer, hvor der blandet udøves aktiviteter med tilknytning til den specielle sektor og andre former for virksomhed uden tilknytning hertil, undergives en ikke-snæver fortolkning (som hidtil lagt til grund i national retspraksis i overensstemmelse med nævnte dom nr. 16 af 2011 afsagt af plenarforsamlingen i Corte di Cassazione) i denne sidstnævnte henseende i strid med principperne i henhold til 16.

betragtning til og artikel 6 og 13 i direktiv 2014/25/EU, som for at identificere den anvendelige lovgivning henviser til, hvad en aktivitet, der er reguleret af lov om offentlige kontrakter, »tager sigte på«. Det skal derfor fastslås, om alle disse aktiviteter i en relevant speciel sektor kan være »møntet på« denne sektor — også under de mindre strengt bindende betingelser, der er specifikke for de udelukkede sektorer, i henhold til den ordregivende myndigheds intentioner (herunder kontrakter om såvel almindelig som ekstraordinær vedligeholdelse, rengøring, indretning samt tjenesteydelser i form af portvagt og overvågning af disse kontorer eller andre former for anvendelse af disse sidstnævnte, såfremt de skal forstås som tjenester for kunder), idet alene aktiviteter, der »ligger uden for« rent faktisk forbliver privatiserede, og som den offentlige eller private virksomhed frit kan udøve på helt andre områder i henhold til en lovgivning, der udelukkende henhører under civilloven og de almindelige domstoles kompetence (af interesse i denne sag henhører eksempelvis utvivlsomt den bankvirksomhed, som Poste Italiane udøver dertil, men det samme kan ikke siges om levering og anvendelse af elektroniske kommunikationsredskaber, hvis de anvendes til udøvelse af samtlige koncernens aktiviteter, selv om de er særligt nødvendige netop for bankvirksomhed). Det synes endvidere ikke irrelevant at fremhæve den »ubalance«, der kan udledes af den restriktive fortolkning, som aktuelt er gældende, hvorved der indføres helt forskellige regler vedrørende forvaltning af sammenlignelige eller tilstødende sektorer vedrørende tildeling af arbejds- eller tjenesteydelseskontrakter: på den ene side de detaljerede garantier, der følger af lov om offentlige kontrakter med henblik på at identificere den anden kontraktspart og på den anden side den erhvervsdrivendes fuldstændige aftalefrihed, som indebærer, at denne kan forhandle udelukkende for at varetage egne interesser uden nogen af de gennemsigtighedsgarantier, der er påkrævet for de specielle og udelukkede sektorer.

- 5) Er iværksættelsen af et udbud i henhold til en offentlig udbudsprocedure inden for rammerne af loven om offentlige kontrakter og i henhold til regler om offentliggørelse efter såvel nationale som EU-retlige regler relevant med hensyn til identificeringen af kontraktens formål eller sidstnævntes tilknytning til den relevante specielle sektor i overensstemmelse med det brede begreb »instrumentel tilknytning« som nævnt i spørgsmål 4 ovenfor, eller subsidiært, kan den indsigelse om forvaltningsdomstolens manglende kompetence, som blev rejst af samme organ, som indledte udbudsproceduren, eller af aktører som deltog deri med succes, anses for misbrug af rettigheder som omhandlet i Nicechartrets artikel 54, som en adfærd, der, selv om den ikke i sig selv kan indvirke på kompetencefordelingen (jf. også til dette punkt dom fra Consiglio di Stato plenarforsamling nr. 16 af 2011) i det mindste er relevant med henblik på erstatning og sagsomkostninger, eftersom den krænker den berettigede forventning hos de virksomheder, der deltager i samme udbud, og som ikke er blevet tildelt kontrakten og er sagsøgere i en retssag?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26.2.2014 om tildeling af koncessionskontrakter EØS-relevant tekst (EUT 2014, L 94, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26.2.2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT 2014, L 94, s. 243).

Appel iværksat den 5.juni 2019 af Inpost Paczkomaty sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 19. marts 2019 i de forenede sager T-282/16 og T-283/16, Inpost Paczkomaty og Inpost mod Kommissionen.

(Sag C-431/19 P)

(2019/C 328/07)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (ved radca prawny D. Doktór)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Republikken Polen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves
- Afgørelsen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Tilsidesættelse af traktatens artikel 106, stk. 2 — en urigtig konstatering af, at kravene i nr. 19 (punkt 2.6) i [Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)] var opfyldt, en tilsidesættelse af principperne i traktaten om tildeling af offentlige kontrakter (princippet om forbud mod forskelsbehandling, ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet.) og urigtig fortolkning af artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF (postdirektivet). De metoder, som medlemsstaterne anvender til at finansiere levering af befordringspligtigheder, skal være forenelige med såvel de principper om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighed og ligebehandling (herunder udvælgelse af den tjenesteyder, der skal varetage posttjenesten, gennem konkurrence), der følger af bestemmelserne i TEUF om frihederne i det indre marked, som med artikel 106, stk. 2, TEUF, hvilket i den foreliggende retssag ikke var tilfældet.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af traktatens artikel 106, stk. 2 — en urigtig konstatering af, at kravene i nr. 14 (punkt 2.2) og nr. 60 (punkt 2.10) i [Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)] var opfyldt. Også såfremt den pligt til at levere befordringspligtigheder, som er pålagt det polske postvæsen (Poczta Polska), opfylder de krav, der er fastsat i postdirektivet, er det ikke nødvendigt at gennemføre en offentlig høring eller andre passende foranstaltninger som grundlag for den præcise fastlæggelse af behovet for den offentlige tjenesteydelse for at tage interesserne for brugerne og tjenesteyderen i betragtning.

Tredje anbringende: Tilsidesættelse af traktatens artikel 106, stk. 2 — en urigtig konstatering af, at kravene i nr. 52 (punkt 2.9) i [Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)] er opfyldt, og en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, 3 og 5, i direktiv 97/67/EF. Retten lagde med urette til grund, at udligningsfonden opfylder kravet om ikke-forskelsbehandling med hensyn til det ensartede maksimumsbidrag på 2 % af indtægterne oppebåret af de befordringspligtige virksomheder eller udbydere af substituerbare ydelser. Denne procentsats for udbydernes obligatoriske bidrag gælder på lige vilkår for alle markedsdeltagere, hvilket er udtryk for forskelsbehandling, da situationen for de befordringspligtige virksomheder og situationen for udbydere af substituerbare ydelser ikke er identisk. Endvidere lagde Retten med urette til grund, at udligningsfonden også opfylder kravet om forholdsmæssighed.

I forbindelse med høringerne vedrørende de omstændigheder, der ligger til grund for lovændringerne, fremgik det, at udligningsfonden betingelser adskilte sig væsentligt fra de i postloven fastsatte betingelser, således at det ikke kan lægges til grund, at oprettelsen af fonden var genstand for høringerne.

På grund af forudsætningerne for finansieringen af befordringspligtigheden er det ikke nødvendigt at efterprøve, om de påløbne nettoomkostninger udgjorde en uforholdsmæssig byrde for den befordringspligtige virksomhed. Den automatiske forbindelse mellem ydelsens finansiering og det forhold, at der opstår et regnskabsmæssigt underskud ved befordringspligtigheden, kan ikke forstås som en opfyldelse af kravene i postdirektivet.

Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af postdirektivets artikel 7, stk. 1 — da Kommissionen har accepteret, at udgifterne til befordringspligten finansieres ved en række ene- og særrettigheder, som det polske postvæsen er blevet tildelt. I henhold til postdirektivets artikel 7, stk. 1, undlader medlemsstaterne at tildele eller opretholde ene- eller særrettigheder for etablering og udførelsen af posttjenesterne. De ene- og særrettigheder, som er tildelt det polske postvæsen, er imidlertid i modsætning til det af Retten fastslåede åbenbart ikke omfattet af de i postdirektivet fastsatte undtagelser.

Appel iværksat den 5. juni 2019 af Inpost S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten den 19. marts 2019 i forenede sager T-282/16 og T-283/16, Inpost Paczkomaty og Inpost mod Kommissionen

(Sag C-432/19 P)

(2019/C 328/08)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Inpost S.A. (ved radca prawny W. Knopkiewicz)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Republikken Polen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom ophæves.

— Afgørelsen annulleres

— Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Tilsidesættelse af traktatens artikel 106, stk. 2 — en urigtig konstatering af, at kravene i nr. 19 (punkt 2.6) i [Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)] var opfyldt, en tilsidesættelse af principperne i traktaten om tildeling af offentlige kontrakter (princippet om forbud mod forskelsbehandling, ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet.) og urigtig fortolkning af artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF (postdirektivet).

De metoder, som medlemsstaterne anvender til at finansiere levering af befordringspligtigheder, skal være forenelige med såvel de principper om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighed og ligebehandling (herunder udvælgelse af den tjenesteyder, der skal varetage posttjenesten, gennem konkurrence), der følger af bestemmelserne i TEUF om frihederne i det indre marked, som med artikel 106, stk. 2, TEUF, hvilket i den foreliggende retssag ikke var tilfældet.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af traktatens artikel 106, stk. 2 — en urigtig konstatering af, at kravene i nr. 14 (punkt 2.2) og nr. 60 (punkt 2.10) i [Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)] var opfyldt. Også såfremt den pligt til at levere befordringspligtigheder, som er pålagt det polske postvæsen (Poczta Polska), opfylder de krav, der er fastsat i postdirektivet, er det ikke nødvendigt at gennemføre en offentlig høring eller andre passende foranstaltninger som grundlag for den præcise fastlæggelse af behovet for den offentlige tjenesteydelse for at tage interesserne for brugerne og tjenesteyderen i betragtning.

Tredje anbringende: Tilsidesættelse af traktatens artikel 106, stk. 2 — en urigtig konstatering af, at kravene i nr. 52 (punkt 2.9) i [Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011)] er opfyldt, og en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, 3 og 5, i direktiv 97/67/EF. Retten lagde med urette til grund, at udligningsfonden opfylder kravet om ikke-forskelsbehandling med hensyn til det ensartede maksimumsbidrag på 2 % af indtægterne oppebåret af de befordringspligtige virksomheder eller udbydere af substituerbare ydelser. Denne procentsats for udbydernes obligatoriske bidrag gælder på lige vilkår for alle markedsdeltagere, hvilket er udtryk for forskelsbehandling, da situationen for de befordringspligtige virksomheder og situationen for udbydere af substituerbare ydelser ikke er identisk. Endvidere lagde Retten med urette til grund, at udligningsfonden også opfylder kravet om forholdsmæssighed.

I forbindelse med høringerne vedrørende de omstændigheder, der ligger til grund for lovændringerne, fremgik det, at udligningsfonden betingelser adskilte sig væsentligt fra de i postloven fastsatte betingelser, således at det ikke kan lægges til grund, at oprettelsen af fonden var genstand for høringerne.

På grund af forudsætningerne for finansieringen af befordringspligtigheden er det ikke nødvendigt at efterprøve, om de påløbne nettoomkostninger udgjorde en uforholdsmæssig byrde for den befordringspligtige virksomhed. Den automatiske forbindelse mellem ydelsens finansiering og det forhold, at der opstår et regnskabsmæssigt underskud ved befordringspligtigheden, kan ikke forstås som en opfyldelse af kravene i postdirektivet.

Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af postdirektivets artikel 7, stk. 1 — da Kommissionen har accepteret, at udgifterne til befordringspligten finansieres ved en række ene- og særrettigheder, som det polske postvæsen er blevet tildelt. I henhold til postdirektivets artikel 7, stk. 1, undlader medlemsstaterne at tildele eller opretholde ene- eller særrettigheder for etablering og udførelsen af posttjenesterne. De ene- og særrettigheder, som er tildelt det polske postvæsen, er imidlertid i modsætning til det af Retten fastslåede åbenbart ikke omfattet af de i postdirektivet fastsatte undtagelser.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 5. juni 2019 —
Poste Italiane SpA mod Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre
province siciliane**

(Sag C-434/19)

(2019/C 328/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger i hovedsagen og indstævnt i kassationsappellen: Poste Italiane SpA

Sagsøgt i hovedsagen og appellant i kassationsappellen: Riscossione Sicilia SpA agente riscossione per la provincia di Palermo e delle altre provincie siciliane

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 14 TEUF (tidligere traktatens artikel 7D, herefter artikel 16 EF) og artikel 106, stk. 2, TEUF (tidligere traktatens artikel 90, herefter artikel 86, stk. 2, EF) og det forhold, at den er omfattet af reglerne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, til hinder for en bestemmelse som fastsat i artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, sammenholdt med artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996, hvorved — også efter privatiseringen af de »bank-post«-tjenester, som udføres af Poste Italiane s.p.a. — indføres og opretholdes en eneret (en lovbestemt monopolordning) til fordel for Poste Italiane s.p.a., hvis formål er forvaltning af en postgirokonto, der skal anvendes til indsamling af lokal kommunal ejendomsskat, når der tages hensyn til udviklingen i national lovgivning vedrørende opkrævning af skatter og afgifter, som i hvert fald efter 1997 giver både skattepligtige personer og lokale skattemyndigheder mulighed for frit at anvende betalingsmetoder og opkrævning af skatter (også lokale skatter) gennem banksystemet?
- 2) Såfremt indførelsen af et lovbestemt monopol som svar på det første spørgsmål skal anses for at opfylde kendetegnene for en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, er artikel 106, stk. 2, TEUF (tidligere traktatens artikel 90, herefter artikel 86, stk. 2, EF) og artikel 107, stk. 1, TEUF (tidligere traktatens artikel 92, herefter artikel 87 EF) i henhold til Domstolens fortolkning af disse bestemmelser vedrørende betingelserne for, at der kan sondres mellem en lovlig foranstaltning — kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste — og ulovlig statsstøtte (Domstolens dom af 24.7.2003, C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), da til hinder for en bestemmelse som den, der følger af artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, sammenholdt med artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996 og artikel 3, stk. 1, dekret nr. 144/2001 fra republikkens præsident, hvorved Poste Italiane s.p.a. er tillagt en beføjelse til ensidigt at fastsætte størrelsen af det »gebyr«, som koncessionshaveren (fuldmagtshaver) skal betale for opkrævning af kommunal ejendomsskat, og som anvendes på hver forvaltningstransaktion, der foretages på den postgirokonto, som er oprettet i koncessionshaverens/fuldmagtshavers navn, henset til, at Poste Italiane s.p.a. ved bestyrelsens afgørelse nr. 57/1996 fastsatte det nævnte gebyr til 100 ITL for perioden fra den 1. april 1997 til den 31. maj 2001 og til 0,23 EUR for perioden efter den 1. juni 2001?
- 3) Er artikel 102, stk. 1, TEUF (tidligere traktatens artikel 86, herefter artikel 82, stk. 1, EF), som fortolket af Domstolen (jf. Domstolens dom af 13.12.1991, C-18/88, GB Inno BM, af 25.6.1998, C-203/96, Chemische Afvaistoffen Dusseldorp BV, og af 17.5.2001 C-340/99, TNT TRACO s.p.a.) til hinder for et regelsæt som det, der udgøres af artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996, artikel 3, stk. 1, i dekret nr. 144/2001 fra republikkens præsident og artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, hvorved koncessionshaveren (fuldmagtshaver) skal betale det »gebyr«, som ensidigt fastsættes og/eller ændres af Poste Italiane s.p.a., idet denne ikke ellers kan opsige kontrakten om postgirokontoen uden at gøre sig skyldig i den i artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992 fastsatte misligholdelse og den deraf følgende manglende opfyldelse af den forpligtelse til at opkræve kommunal ejendomsskat, som denne har påtaget sig i forhold til den lokale skattemyndighed?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 5. juni 2019 —
Agenzia delle entrate — Riscossione mod Poste Italiane SpA**

(Sag C-435/19)

(2019/C 328/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger i hovedsagen og kontraindstævnt: Agenzia delle entrate — Riscossione

Indstævnte og kontraappellant: Poste Italiane SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 14 TEUF (tidligere traktatens artikel 7D, herefter artikel 16 EF) og artikel 106, stk. 2, TEUF (tidligere traktatens artikel 90, herefter artikel 86, stk. 2, EF) og det forhold, at den er omfattet af reglerne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, til hinder for en bestemmelse som fastsat i artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, sammenholdt med artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996, hvorved — også efter privatiseringen af de »bank-post«-tjenester, som udføres af Poste Italiane s.p.a. — indføres og opretholdes en eneret (en lovbestemt monopolordning) til fordel for Poste Italiane s.p.a., hvis formål er forvaltning af en postgirokonto, der skal anvendes til indsamling af lokal kommunal ejendomsskat, når der tages hensyn til udviklingen i national lovgivning vedrørende opkrævning af skatter og afgifter, som i hvert fald efter 1997 giver både skattepligtige personer og lokale skattemyndigheder mulighed for frit at anvende betalingsmetoder og opkrævning af skatter (også lokale skatter) gennem banksystemet?
- 2) Såfremt indførelsen af et lovbestemt monopol som svar på det første spørgsmål skal anses for at opfylde kendetegnene for en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, er artikel 106, stk. 2, TEUF (tidligere traktatens artikel 90, herefter artikel 86, stk. 2, EF) og artikel 107, stk. 1, TEUF (tidligere traktatens artikel 92, herefter artikel 87 EF) i henhold til Domstolens fortolkning af disse bestemmelser vedrørende betingelserne for, at der kan sondres mellem en lovlig foranstaltning — kompensation for forpligtelsen til offentlig tjeneste — og ulovlig statsstøtte (Domstolens dom af 24.7.2003, C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), da til hinder for en bestemmelse som den, der følger af artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, sammenholdt med artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996 og artikel 3, stk. 1, dekret nr. 144/2001 fra republikkens præsident, hvorved Poste Italiane s.p.a. er tillagt en beføjelse til ensidigt at fastsætte størrelsen af det »gebyr«, som koncessionshaveren (fuldmagtshaver) skal betale for opkrævning af kommunal ejendomsskat, og som anvendes på hver forvaltningstransaktion, der foretages på den postgirokonto, som er oprettet i koncessionshaverens/fuldmagtshavers navn, henset til, at Poste Italiane s.p.a. ved bestyrelsens afgørelse nr. 57/1996 fastsatte det nævnte gebyr til 100 ITL for perioden fra den 1. april 1997 til den 31. maj 2001 og til 0,23 EUR for perioden efter den 1. juni 2001?
- 3) Er artikel 102, stk. 1, TEUF (tidligere traktatens artikel 86, herefter artikel 82, stk. 1, EF), som fortolket af Domstolen (jf. Domstolens dom af 13.12.1991, C-18/88, GB Inno BM, af 25.6.1998, C-203/96, Chemische Afvaistoffen Dusseldorp BV, og af 17.5.2001 C-340/99, TNT TRACO s.p.a.) til hinder for et regelsæt som det, der udgøres af artikel 2, stk. 18-20, i lov nr. 662/1996, artikel 3, stk. 1, i dekret nr. 144/2001 fra republikkens præsident og artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992, hvorved koncessionshaveren (fuldmagtshaver) skal betale det »gebyr«, som ensidigt fastsættes og/eller ændres af Poste Italiane s.p.a., idet denne ikke ellers kan opsiges kontrakten om postgirokontoen uden at gøre sig skyldig i den i artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 504/1992 fastsatte misligholdelse og den deraf følgende manglende opfyldelse af den forpligtelse til at opkræve kommunal ejendomsskat, som denne har påtaget sig i forhold til den lokale skattemyndighed?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 11. juni 2019 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Frontline Digital GmbH

(Sag C-438/19)

(2019/C 328/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Frontline Digital GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) Leveres der digitalt indhold som omhandlet i artikel 16, litra m), i direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾ til forbrugeren i forbindelse med aftaler om fjernsalg, når denne indgår en aftale med en erhvervsdrivende om deltagelse på en internetbaseret »kontaktplatform«?

2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende:

Fører den erhvervsdrivendes påbegyndelse af levering af digitalt indhold til forbrugeren også til, at forbrugers fortrydelsesret bortfalder i henhold til direktivets artikel 16, litra m), såfremt den erhvervsdrivende i strid med direktivets artikel 8, stk. 7, ikke forinden har fremsendt en bekræftelse af aftalens indgåelse med de deri nævnte oplysninger til forbrugeren?

Såfremt forbrugers fortrydelsesret i dette tilfælde stadig består:

Skal forbrugeren forinden gives oplysninger herom i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, litra k)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spanien) den 7. juni 2019 — Vodafone España S.A.U. mod Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sag C-443/19)

(2019/C 328/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone España S.A.U.

Sagsøgt: Diputación Foral de Guipúzcoa

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13 samt følgende og supplerende bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽¹⁾ (EFT L 108 af 24.4.2002) fortolkes således, at det er i strid hermed, når Kongeriget Spanien, nærmere bestemt det historiske og skattemæssigt uafhængige territorium Guipúzcoa, pålægger teleoperatørers brugsret til radiofrekvenser — som allerede er pålagt det benævnte spektrumgebyr — den almindelige afgift på overdragelse af formuegoder og dokumenterede retshandler, som almindeligvis anvendes i forbindelse med administrative koncessioner på statslig ejendom, i overensstemmelse med den provinslovgivning, som regulerer den pågældende afgift?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 108, s. 21.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien)
den 12. juni 2019 — WT mod Subdelegación del Gobierno en Guadalajara**

(Sag C-448/19)

(2019/C 328/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WT

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Præjudicielt spørgsmål

Er en fortolkning som den, der er indeholdt i domme afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) nr. 191/2019 af 19. februar 2019, kassationsappel 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) og nr. 257/2019 af 27. februar 2019, kassationsappel 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), hvorefter det ved en fortolkning af direktiv 2001/40/EF ⁽¹⁾ er muligt at fastslå, at enhver tredjelandstatsborger med længerevarende opholdstilladelse, som har begået en lovovertrædelse, der er pålagt en straf på mindst et år, kan og bør gøres til genstand for en »automatisk« udvisning, dvs. [uden] at det er nødvendigt at foretage en vurdering af den pågældendes personlige, familiemæssige, sociale eller beskæftigelsesmæssige forhold, forenelig med artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding ⁽²⁾, og herunder bl.a. med domme afsagt af Den Europæiske Unions Domstol af 7. december 2017 (sag C-636/16) og af 8. december 2011 (sag C-371/08)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/40/EF af 28.5.2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere (EFT 2001, L 149, s. 34).

⁽²⁾ EUT 2004, L 16, s. 44

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 12. juni 2019 — YV mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Sag C-452/19)

(2019/C 328/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YV

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (⁽¹⁾), navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår — i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom — der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om civil retspleje, herefter »LEC«), som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 12. juni 2019 — BX mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Sag C-455/19)

(2019/C 328/15)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BX

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår — i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom — der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i LEC, som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19. juni 2019 — All in One Star Ltd**(Sag C-469/19)**

(2019/C 328/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og Appellant: All in One Star Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 30 i direktiv (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse, hvorefter det er en betingelse for at registrere en filial af et selskab med begrænset ansvar med hjemsted i en anden medlemsstat i handelsregistret, at størrelsen af aktiekapitalen eller en tilsvarende kapitalværdi oplyses?
- 2)
 - a) Er artikel 30 i direktiv (EU) 2017/1132 til hinder for en national bestemmelse, hvorefter selskabets direktør ved anmeldelsen af registreringen af en filial af et selskab med begrænset ansvar med hjemsted i en anden medlemsstat i handelsregistret skal afgive en erklæring om, at der med hensyn til hans person ikke foreligger nogen hindring for udnævnelsen efter national ret i form af et domstols- eller myndighedsforbud mod at udøve en bestemt profession eller et bestemt erhverv, som stemmer helt eller delvis overens med selskabets genstand, eller i form af en retskraftig dom for bestemte strafbare handlinger, og at han er blevet oplyst om sin ubegrænsede pligt til at oplyse retten herom af en notar, en repræsentant for et tilsvarende juridisk rådgivende erhverv eller en konsulær embedsmand?
 - b) Såfremt spørgsmål 2, litra a), besvares benægtende:

Er artikel 49 og 54 TEUF til hinder for en national bestemmelse, hvorefter selskabets direktør ved anmeldelsen af registreringen af en filial af et selskab med begrænset ansvar med hjemsted i en anden medlemsstat i handelsregistret skal afgive en sådan erklæring?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14.6.2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT 2017, L 169, s. 46).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 21. juni 2019 — IE mod Magistrat der Stadt Wien**(Sag C-477/19)**

(2019/C 328/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IE

Sagsøgt: Magistrat der Stadt Wien

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Skal begrebet »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets ⁽¹⁾ artikel 12, stk. 1, litra d), fortolkes således, at der derved også skal forstås tidligere rasteområder, der er blevet forladt?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:

Skal ethvert tidligere rasteområde, der er blevet forladt, kvalificeres som et »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d)?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

Efter hvilke kriterier skal det fastslås, om et tidligere rasteområde, der er blevet forladt, skal kvalificeres som et »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 2, litra b)?

- 2) Efter hvilke kriterier skal det fastslås, om en bestemt handling eller undladelse udgør et indgreb i et »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d)?
- 3) Efter hvilke kriterier skal det fastslås, om en bestemt handling eller undladelse udgør et så alvorligt indgreb i et »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), at det skal lægges til grund, at der foreligger en »beskadigelse« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 2, litra b), af det pågældende »rasteområde«?
- 4) Efter hvilke kriterier skal det fastslås, om en bestemt handling eller undladelse udgør et så alvorligt indgreb i et »rasteområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), at det skal lægges til grund, at der foreligger en »ødelæggelse« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), af det pågældende »rasteområde«?
- 5) Skal begrebet »yngleområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), fortolkes således, at der herved for det første kun forstås det nøjagtigt afgrænsede sted, hvor parringsakter i snævrere forstand eller handlinger på et lille område, der har direkte sammenhæng med forplantningen (som f.eks. gydning), jævnligt finder sted, samt at et »yngleområde« for det andet desuden omfatter alle nøjagtigt afgrænsede lokaliteter, der er absolut nødvendige for unge dyrs udvikling, som f.eks. æglægningssteder, eller planter, der er nødvendige for larve- eller puppestadiet?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:

Hvordan skal begrebet »yngleområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), forstås, og hvordan skal et »yngleområde« afgrænses geografisk fra andre steder?

- 6) Efter hvilke kriterier skal det fastslås, om en bestemt handling eller undladelse udgør et indgreb i et »yngleområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d)?
- 7) Efter hvilke kriterier skal det fastslås, om en bestemt handling eller undladelse udgør et så alvorligt indgreb i et »yngleområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra 1), at det skal lægges til grund, at der foreligger en »beskadigelse« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), af det pågældende »yngleområde«?
- 8) Efter hvilke kriterier skal det fastslås, om en bestemt handling eller undladelse udgør et så alvorligt indgreb i et »yngleområde« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), at det skal lægges til grund, at der foreligger en »ødelæggelse« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra d), af det pågældende »yngleområde«?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spanien) den 24. juni 2019 — JF og KG mod Bankia S.A.

(Sag C-482/19)

(2019/C 328/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JF og KG

Sagsøgt: Bankia S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår — i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom — der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i LEC, som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. juni 2019 — OK

(Sag C-492/19)

(2019/C 328/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OK

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?
2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?
3. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal indleveres en ændringsanmeldelse til den centrale koordinationsinstans i tilfælde af, at den midlertidige aktivitet i værtslandet bringes til ophør og/eller afbrydes før tid?
4. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en rimelig frist for indlevering af en ændringsanmeldelse?
5. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at det med henblik på kravet om fremlæggelse af visse dokumenter ikke er tilstrækkeligt efterfølgende at fremlægge alle relevante dokumenter inde for en rimelig frist?
6. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udenlandske tjenesteydere skal fremlægge dokumenter ud over de i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anførte, som hverken er relevante eller hensigtsmæssige, og som heller ikke er klart definerede i national ret, såsom f.eks. lønopgørelser, lønkontoark, lønfortegnelser, lønskattekort, til- og afmeldelser, sygesikringsoplysninger, anmeldelses- og afgiftsafregningsfortegnelser, dokumenter vedrørende løngruppe, certifikater)?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. juni 2019 — PL

(Sag C-493/19)

(2019/C 328/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PL

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?
2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?
3. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal indleveres en ændringsanmeldelse til den centrale koordinationsinstans i tilfælde af, at den midlertidige aktivitet i værtslandet bringes til ophør og/eller afbrydes før tid?
4. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en rimelig frist for indlevering af en ændringsanmeldelse?
5. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at det med henblik på kravet om fremlæggelse af visse dokumenter ikke er tilstrækkeligt efterfølgende at fremlægge alle relevante dokumenter inde for en rimelig frist?
6. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udenlandske tjenesteydere skal fremlægge dokumenter ud over de i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anførte, som hverken er relevante eller hensigtsmæssige, og som heller ikke er klart definerede i national ret, såsom f.eks. lønopgørelser, lønkontoark, lønfortegnelser, lønskattetekort, til- og afmeldelser, sygesikringsoplysninger, anmeldelses- og afgiftsafregningsfortegnelser, dokumenter vedrørende løngruppe, certifikater)?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 26. juni 2019 — QM

(Sag C-494/19)

(2019/C 328/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: QM

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?
2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?
3. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal indleveres en ændringsanmeldelse til den centrale koordinationsinstans i tilfælde af, at den midlertidige aktivitet i værtslandet bringes til ophør og/eller afbrydes før tid?
4. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en rimelig frist for indlevering af en ændringsanmeldelse?
5. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at det med henblik på kravet om fremlæggelse af visse dokumenter ikke er tilstrækkeligt efterfølgende at fremlægge alle relevante dokumenter inde for en rimelig frist?
6. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udenlandske tjenesteydere skal fremlægge dokumenter ud over de i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anførte, som hverken er relevante eller hensigtsmæssige, og som heller ikke er klart definerede i national ret, såsom f.eks. lønopgørelser, lønkontoark, lønfortegnelser, lønskattekort, til- og afmeldelser, sygesikringsoplysninger, anmeldelses- og afgiftsafregningsfortegnelser, dokumenter vedrørende løngruppe, certifikater)?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 1. juli 2019 — straffesag mod Oriol Junqueras Vies

(Sag C-502/19)

(2019/C 328/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Tiltalt i straffesagen

Oriol Junqueras Vies

Anklagere:

Ministerio Fiscal

Abogacía del Estado

Det politiske parti Vox (actio popularis)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter ⁽¹⁾ anvendelse, inden »mødeperioderne« begynder, for en person, som er tiltalt for grove forbrydelser og ved en retsafgørelse er blevet varetægtsfængslet for forhold, der fandt sted før afholdelsen af et valg, hvorved den pågældende er blevet erklæret valgt til Europa-Parlamentet, men som ved en retsafgørelse har fået afslag på ekstraordinær udgangstilladelse fra fængslet [org. s. 35], hvorved den pågældende ville kunne opfylde de krav, der er fastsat i de nationale forskrifter, som artikel 8 i akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet henviser til?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende, vil den udvidende fortolkning af begrebet »mødeperiode« da fortsat gælde, når det organ, der er udpeget i henhold til de nationale forskrifter — idet den valgte kandidat ikke har opfyldt de betingelser, som er fastsat i valglovgivningen (hvilket har været umuligt, idet den pågældende sidder varetægtsfængslet i en sag om grove forbrydelser) — har meddelt Europa-Parlamentet, at den pågældende ikke ville blive indrømmet status som parlamentsmedlem, før disse betingelser er opfyldt, selv om der vil være en midlertidig afbrydelse i den pågældendes udsigt til at kunne deltage i Europa-Parlamentets møder?
- 3) Såfremt svaret er, at den udvidende fortolkning fortsat skal gælde, og den valgte kandidat er blevet varetægtsfængslet i en sag om grove forbrydelser, længe inden valgproceduren begyndte, er den retslige myndighed, som har truffet afgørelsen om varetægtsfængsling, da forpligtet til — henset til udtrykket »på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested« i artikel 9 i protokol nr. 7 — ubetinget og næsten automatisk at ophæve varetægtsfængslingen, således at den valgte kandidat kan opfylde formaliteterne og rejse til og fra Europa-Parlamentet, eller skal der i hvert enkelt tilfælde foretages en afvejning mellem, på den ene side, de rettigheder og interesser, som er forbundet med retsplejen og en retfærdig rettergang, og, på den anden side, de rettigheder og interesser, som er forbundet med immuniteten, med hensyn til behovet for at sikre både Europa-Parlamentets funktionsmåde og uafhængighed og den valgte kandidats ret til at udøve et offentligt hverv?

⁽¹⁾ EUT 2012, C 326, s. 266.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 4. juli 2019 — BMW Bayerische Motorenwerke AG mod Hauptzollamt München

(Sag C-509/19)

(2019/C 328/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BMW Bayerische Motorenwerke AG

Sagsøgt: Hauptzollamt München

Præjudicielt spørgsmål

Skal den indførte vares transaktionsværdi i henhold til artikel 71, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 ⁽¹⁾ om EU-toldkodeksen suppleres med omkostningerne til udvikling af en software, som er udviklet i Den Europæiske Union, af køberen er stillet til rådighed for sælgeren uden beregning og er installeret på den indførte styreenhed, hvis de ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for den indførte vare?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 269, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 9. juli 2019 — NMI Technologietransfer GmbH mod EuroNorm GmbH

(Sag C-516/19)

(2019/C 328/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NMI Technologietransfer GmbH

Sagsøgt: EuroNorm GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan et selskab med begrænset ansvar, som udøver økonomisk virksomhed, i henhold til artikel 3, stk. 4, i bilag I ⁽¹⁾ anses for ikke at være en lille og mellemstor virksomhed (herefter »SMV«) alene af den grund, at 90 % af dets kapital ejes af en fond, i hvis bestyrelse på 17 medlemmer uden ledelsesbeføjelser der sidder to repræsentanter for ministerier, overborgmesteren i en by, rektoren for et universitet, tre professorer ved dette universitet, præsidenten for en anden højere læreanstalt og direktøren for et industri- og handelskammer?
- 2) Er statslige universiteter og højere læreanstalter samt tyske industri- og handelskamre offentlige organer som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014?
- 3) Er personer, som arbejder vederlagsfrit i fondens bestyrelse, offentlige organer som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, alene fordi arbejdet i en offentlig myndighed er deres hovedbeskæftigelse?
- 4) Forudsætter offentlige organers kontrol som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, at de offentlige organers instanser på grundlag af et retsforhold kan anvise de bestyrelsesmedlemmer, som arbejder vederlagsfrit, en bestemt stemmeadfærd?
- 5) Forudsætter offentlige organers indirekte kontrol af stemmerettighederne, at det er konstateret, at de offentlige organer påvirker bestyrelsesmedlemmerne, således at disse udøver deres stemmeret på den måde, som de offentlige organer har bestemt?
- 6) Øver offentlige myndigheder indirekte kontrol allerede fordi der er mulighed for, at bestyrelsesmedlemmer, som arbejder vederlagsfrit, i forbindelse med deres aktiviteter i bestyrelsen tager hensyn til interesserne hos den offentlige organisation, som de repræsenterer?
- 7) Forudsætter begrebet »kontrolleres [...] i fællesskab« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014, at der kan konstateres en fælles beslutningstagen hos de offentlige organer med hensyn til stemmerettighederne?
- 8) Afhænger begrebet »kontrolleres« som omhandlet i artikel 3, stk. 4, i bilag I til forordning nr. 651/2014 af fondens faktiske anvendelse af vedtægterne eller af en mulig forståelse af vedtægternes ordlyd?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17.6.2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT 2014, L 187, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 9. juli 2019 — ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o. mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-520/19)

(2019/C 328/25)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Ostravě

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ARMOSTAV MÍSTEK s.r.o.

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielt spørgsmål

Er den udtrykkelige nationale ordning om [solidarisk] hæftelse for manglende afgift ved kædesvig, til hinder for, at skattemyndighederne i henhold til denne ordning nægter den afgiftspligtige person retten til at fradrage merværdiafgift i overensstemmelse med Domstolens praksis om momssvig? Er artikel 17, stk. 1, artikel 20, artikel 52, stk. 1, artikel 52, stk. 6, og artikel 54 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder under disse omstændigheder til hinder for en sådan praksis?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 19. juli 2019 — Entoma SAS mod Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

(Sag C-526/19)

(2019/C 328/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Entoma SAS

Sagsøgte: Ministre de l'Économie et des Finances og Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning [(EF) nr. 258/97] ⁽¹⁾ af 27. januar 1997 fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter fødevarer bestående af hele dyr bestemt til konsum som sådan, eller finder bestemmelsen kun anvendelse på isolerede fødevaringredienser, der er fremstillet af insekter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/2283 af 25.11.2015 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser (EFT 1997 L 43, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 10. juli 2019 — F-AG mod Finanzamt Y**(Sag C-528/19)**

(2019/C 328/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F-AG

Sagsøgt: Finanzamt Y

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har en afgiftspligtig person under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, hvor den pågældende afgiftspligtige person efter opdrag fra en by udfører anlægsarbejder på en kommunevej og har købt ydelser af andre afgiftspligtige personer med henblik på etablering af vejen, der er blevet overdraget til kommunen, ret til fradrag af indgående moms på disse ydelser i henhold til artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er der under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, hvor en afgiftspligtig person efter opdrag fra en by udfører anlægsarbejder på en kommunevej, tale om en levering af goder, som foretages mod vederlag, idet modydelsen for leveringen af en vej er en tilladelse til at drive et stenbrud?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Skal den vederlagsfri overdragelse til kommunen af vejen, der har status som offentlig vej, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, hvor den pågældende afgiftspligtige person efter opdrag fra en by udfører anlægsarbejder på en kommunevej, i henhold til artikel 5, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter sidestilles med en vederlagsfri levering af goder, selv om overdragelsen sker i virksomhedsøjemed, for at forhindre, at kommunens endelige forbrug bliver afgiftsfrit?

⁽¹⁾ (EFT 1977, L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Tyskland) den 11. juli 2019 — NM som kurator i insolvensbehandlingen af NIKI Luftfahrt GmbH's formue mod ON**(Sag C-530/19)**

(2019/C 328/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt, indstævnt og appellant: NM som kurator i insolvensbehandlingen af NIKI Luftfahrt GmbH's formue

Sagsøger, appellant og indstævnt: ON

Præjudicielle spørgsmål

1. Hæfter et luftfartsselskab, som i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ skal tilbyde bistand i overensstemmelse med denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra b), i henhold til denne forordning for skader opstået i forbindelse med, at en passager er kommet til skade som følge af uagtsomhed fra medarbejdere ved det hotel, som luftfartsselskabet har stillet til rådighed?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Er luftfartsselskabets forpligtelse i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 261/2004 begrænset til at finde et hotel til passageren og udrede udgifterne til opholdet, eller skylder luftfartsselskabet opholdet som sådan?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 12. juli 2019 — A mod Latvijas Republikas Veselības ministrija

(Sag C-535/19)

(2019/C 328/29)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Appellant: A

Procesdeltager: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er offentlige sundhedsydelse omfattet af begrebet »ydelse ved sygdom« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 883/2004 ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4 i forordning nr. 883/2004 og artikel 24 i direktiv 2004/38 ⁽²⁾ — med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelser — da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 24 i direktiv 2004/38 — med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelser — da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation?

- 4) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, litra e), i forordning nr. 883/2004?
- 5) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 18, artikel 20, stk. 1, og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?
- 6) Skal den omstændighed, at et ophold er lovligt som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38, fortolkes således, at den giver en person ret til adgang til den sociale sikringsordning, og således, at den kan udgøre en grund til at udelukke den pågældende fra den sociale sikringsordning? Skal det i hovedsagen navnlig fastslås, at den omstændighed, at ansøgeren har en fuld sygeforsikringsdækning, som er en af betingelserne for et lovligt ophold i henhold til direktiv 2004/38, kan ligge til grund for et afslag på at optage den pågældende i det sundhedssystem, der finansieres af staten?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 15. juli 2019 —
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband
e.V. mod Telefonica Germany GmbH & Co.OHG**

(Sag C-539/19)

(2019/C 328/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6a og artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012 (¹) fortolkes således, at mobilkommunikationsudbydere den 15. juni 2017 automatisk skal overføre gamle kunder til den regulerede tarif i henhold til artikel 6a i forordning (EU) nr. 531/2012 uafhængigt af, om disse kunder hidtil havde en reguleret tarif eller en særlig, såkaldt alternativ roamingtarif?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13.6.2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT 2012, L 172, s. 10), som ændret ved forordning (EU) 2015/2120 (EUT 2015, L 310, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 16. juli 2019 —
Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG mod Hauptzollamt Hamburg**

(Sag C-543/19)

(2019/C 328/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i henhold til artikel 2, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/82 ⁽¹⁾ under de betingelser, der foreligger i tvisten i hovedsagen, til hinder for en fritagelse for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1, at en tilsagnsfaktura efter denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra b), ikke anfører Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/87 ⁽²⁾, som er nævnt i punkt 9 i bilaget til denne forordning, men Kommissionens afgørelse 2008/899/EF ⁽³⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan en tilsagnsfaktura, der opfylder betingelserne i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2015/82, fremlægges inden for rammerne af en sag om tilbagebetaling af antidumpingtold for at opnå fritagelse i henhold til artikel 2, stk. 1, for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/82 af 21.1.2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af citronsyre med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 og om en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT 2015, L 15, s. 8).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/87 af 21.1.2015 om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2015, L 15, s. 75).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 2.12.2008 om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af citronsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2008, L 323, s. 62).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 22. juli 2019 — Société ECO
TLC mod Ministre de la transition écologique et solidaire**

(Sag C-556/19)

(2019/C 328/32)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société ECO TLC

Sagsøgt: Ministre de la transition écologique et solidaire

Anden part: Fédération des entreprises du recyclage

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en ordning som den, der er beskrevet i punkt 9 — 11, hvor et privat miljøorgan, som ikke arbejder med gevinst for øje, og som er godkendt af offentlige myndigheder, i henhold til aftale herom med distributører af en særlig kategori af produkter opkræver finansielle bidrag som modydelse for en tjenesteydelse bestående i at overtage distributørernes forpligtelse til behandling af affaldet fra de produkter, som de distribuerer, og bestående i til virksomheder, som har til opgave at sortere og nyttiggøre dette affald, og som har indgået aftale med organet på baggrund af en statsligt godkendt vilkårsspecifikation, at udbetale beløb fastsat i bekendtgørelsen om godkendelse af miljøorganer på grundlag af miljømæssige og sociale formål, skal anses for statsstøtte i denne bestemmelses forstand?

**Appel iværksat den 2. juli 2019 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Niende Udvidede Afdeling) den 16. maj 2019 i sagerne T-836/16 og T-624/17, Republikken Polen mod
Europa-Kommissionen**

(Sag C-562/19 P)

(2019/C 328/33)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Republikken Polen og Ungarn

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 16. maj 2019 i de forenede sager T-836/16 og T-624/17, Republikken Polen mod Kommissionen, EU:T:2019:338 ophæves i sin helhed.
- Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-836/16 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 5596 final af 19. september 2016 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure og om et påbud om ophør om anvendelse af den polske afgift i detailsektoren forkastes, og Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-624/17 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2018/160 af 30. juni 2017 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), iværksat af Polen til afgiften i detailsektoren og Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.
- Subsidiært, såfremt de to søgsmål ikke forkastes i deres helhed, hjemvises sagerne til Retten til fornyet afgørelse for så vidt angår de anbringender, der ikke blev truffet afgørelse om i første instans og afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i nærværende appel udsættes indtil vedtagelsen af den endelige afgørelse i sagen

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har til støtte for appellen fremført to anbringender.

Med det første anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 107, stk.1, TEUF, idet den fastslog, at den polske afgift i detailsektoren ikke er selektiv. Den retlige fejl, som Retten begik, hviler på følgende grunde:

- For det første fastslog Retten i den appellerede doms præmis 63-68 med urette, at Kommissionen begik en fejl, da den ikke tog hensyn til de progressive satser for den polske afgift i detailsektoren ved definitionen af referencerammen. I modsætning til det af Retten fastslåede er den tilgang, som Kommissionen valgte i afgørelsen om afslutning af proceduren, i overensstemmelse med Domstolens praksis. Retten begik således en retlig fejl ved fastlæggelsen af referencerammen.

- For det andet fastslog Retten i den appellerede doms præmis 69-78 med urette, at Kommissionen havde fastlagt formålet med afgiften i detailsektoren, på baggrund af hvilket, der skulle foretages en bedømmelse af, om virksomhederne var sammenlignelige, forkert. Domstolen har således til stadighed fastslået, at det kun er foranstaltningens afgiftsmæssige formål, defineret som genstanden for/eller den afgiftsudløsende begivenhed, der er relevant ved bedømmelsen af, om virksomhederne er sammenlignelige. Andre formål, der er uadskilleligt forbundne, såsom betalingsevnen, er kun relevante ved bedømmelsen af, om forskelsbehandlingen af sammenlignelige virksomheder kan begrundes objektivt. Følgelig udgør det en retlig fejl, at Retten på det trin i bedømmelsen, hvor virksomhedernes sammenlignelighed bedømmes, konstaterede, at den polske afgift i detailsektoren — angiveligt — havde et omfordelingsformål.
- For det tredje fastslog Retten i den appellerede doms præmis 79-93 med urette, at Kommissionen begik en fejl, da den fastslog, at de progressive satser for afgiften i detailsektoren ikke var begrundet i et omfordelingsformål. Rettens konstatering af, at den polske afgift i detailsektoren ikke udgør forskelsbehandling og tjener omfordelingsformål, hviler på en forkert antagelse om, at de virksomheder, der har høje indtægter (omsætning), er mere rentable end virksomheder med lavere indtægter (omsætning). Retten begik således en retlig fejl ved at fastslå, at omfordelingsformålet, som ikke er knyttet uløseligt sammen med afgiften i detailsektoren, kan begrunde en forskelsbehandling af virksomhederne. Endvidere overførte Retten ved at lægge denne fejlagtige forudsætning til grund bevisbyrden for, at de progressive afgiftssatser var begrundet i det påståede omfordelingsformål, fra medlemsstaten til Kommissionen, således at Kommissionen skulle godtgøre, at en sådan begrundelse ikke forelå.
- Med det andet anbringende, der er fremsat til støtte for appellen, har Kommissionen gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 104-109 tilsidesatte artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2015/1589. Retten fastslog nemlig i de nævnte præmisser, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved at indlede den formelle undersøgelsesprocedure og træffe afgørelse om at indstille anvendelsen af den polske afgift i detailsektoren. Retten støttede dette på en analyse af afgørelsen om afslutning af den formelle undersøgelsesprocedure.

Retten begik en retlig fejl ved at anvende det samme kriterium for retslig prøvelse på afgørelsen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure og på bedømmelsen af den endelige afgørelses gyldighed. Retten anvendte nemlig i tilfældet med den første afgørelse et strengt kontrolkriterium i stedet for at foretage en prøvelse af, om Kommissionen ikke åbenbart kunne være i tvivl om, at den omhandlede afgift ikke havde en selektiv karakter.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 26. juli 2019 — Irish Ferries Ltd mod National Transport Authority

(Sag C-570/19)

(2019/C 328/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irish Ferries Ltd

Indstævnt: National Transport Authority

Præjudicielle spørgsmål

A. Forordningens ⁽¹⁾ anvendelighed

- 1) Finder forordningen (navnlig artikel 18 og/eller 19) anvendelse under omstændigheder, hvor passagerer har foretaget forhåndsreservationer og indgået befordringskontrakter, og hvor passagersejlsden aflyses med mindst syv ugers varsel inden den planlagte afgang som følge af den forsinkede levering af et nyt fartøj til færgeoperatøren? Er nogle (eller samtlige) følgende forhold i denne henseende relevante for forordningens anvendelse:

- a. Leveringen var i sidste ende forsinket 200 dage,

- b. Færgeoperatøren måtte aflyse en hel sæsons afgang,
- c. Der kunne ikke findes et passende alternativt fartøj,
- d. Færgeoperatøren ombookede mere end 20 000 passagerer til andre afgang eller refunderede deres billetter,
- e. Afgangene var på en ny rute, der blev åbnet af færgeoperatøren, hvor der ikke fandtes en lignende alternativ afgang på ruten?

B. Fortolkning af forordningens artikel 18

Dette spørgsmål skal alene besvares, såfremt artikel 18 finder anvendelse.

- 2) Foreligger der i tilfælde, hvor en passagers rejse omlægges i overensstemmelse med artikel 18, en ny befordringskontrakt, således at retten til kompensation i medfør af artikel 19 skal fastlægges i overensstemmelse med denne nye kontrakt i stedet for den oprindelige befordringskontrakt?
- 3)
 - a. Såfremt artikel 18 finder anvendelse, udgør da i tilfælde, hvor en afgang aflyses, og der ikke fandtes en alternativ afgang på denne rute (dvs. ingen direkte afgang mellem disse to havne), en alternativ afgang på enhver anden rute eller tilgængelige ruter, der vælges af passageren, herunder »landbroruter« (f.eks. hvor der på grundlag af passagerens valg af samtlige afgang rejstes fra Irland til Det Forenede Kongerige med færge og dernæst med brændstofudgifterne refunderet af færgeoperatøren køres til en havn i Det Forenede Kongerige med forbindelse til Frankrig, hvorfra der rejstes til Frankrig) »omlægning af rejsen til det endelige bestemmelsessted« som omhandlet i artikel 18? Såfremt dette ikke er tilfældet, hvilke kriterier skal da anvendes ved fastlæggelsen af, om en omlægning er »under sammenlignelige betingelser«?
 - b. Såfremt der ikke findes en alternativ afgang på den aflyste rute, således at den berørte passager ikke kan tilbydes en direkte afgang fra den oprindelige indskibningshavn til det endelige bestemmelsessted som fastsat i befordringskontrakten, er transportøren da forpligtet til at betale eventuelle yderligere omkostninger, som en passager, der har fået omlagt sin rejse, afholder ved at rejse til og fra den nye indskibningshavn og/eller til og fra den nye bestemmeshavn?

C. Fortolkning af forordningens artikel 19

- 4)
 - a. Kan artikel 19 finde anvendelse, når rejsen allerede er blevet aflyst mindst syv uger inden den planlagte afgang? Såfremt artikel 19 finder anvendelse, finder den da anvendelse i tilfælde, hvor artikel 18 er blevet anvendt, og passageren har fået omlagt sin rejse uden ekstra omkostninger og/eller har fået billetten refunderet og/eller har valgt en senere afgang?
 - b. Såfremt artikel 19 finder anvendelse, hvad er da det »endelige bestemmelsessted« som omhandlet i artikel 19?
- 5) Såfremt artikel 19 kan finde anvendelse:
 - a. Hvordan skal forsinkelsesperioden beregnes under sådanne omstændigheder?
 - b. Hvordan skal prisen som omhandlet i artikel 19 beregnes, når størrelsen af den kompensation, der skal betales, fastsættes, og skal navnlig omkostninger, som han henføres til ekstraomkostninger (f.eks. kahytter, bure til dyr og premium lounges), omfattes?

D. Fortolkning af artikel 20, stk. 4

- 6) Såfremt forordningen finder anvendelse, udgør omstændighederne og betragtningerne som beskrevet i det første spørgsmål da »usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle rimelige forholdsregler var blevet truffet« som omhandlet i forordningens artikel 20, stk. 4?

E. Fortolkning af artikel 24

- 7) Indebærer artikel 24 en forpligtelse for passagerer, der ønsker at opnå kompensation i henhold til forordningens artikel 19, til at indgive en klage inden for to måneder fra den dag, hvor befordring blev udført eller skulle have været udført?

F. Fortolkning af artikel 25

- 8) Er kompetencen hos det nationale kompetente organ, der har ansvaret for håndhævelse af forordningen, begrænset til afgange, der involverer de havne, som er anført i forordningens artikel 25, eller omfatter den endvidere en returafgang fra en anden medlemsstats havn til det nationale kompetente organs medlemsstat?

G. Afgørelsen og meddelelsernes gyldighed

- 9) a) Hvilke EU-retlige principper og bestemmelser skal den forelæggende ret anvende ved bedømmelsen af gyldigheden af det nationale håndhævelsesorgans afgørelse og/eller meddelelser under henvisning til chartrets ⁽²⁾ artikel 16, 17, 20 og/eller 47 og/eller proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet?
- b) Skal den nationale ret i sin urimelighedsvurdering anvende åbenbart fejlagtig-standard?

H. Gyldigheden af forordning nr. 1177/2010

Dette spørgsmål vil alene opstå alt efter besvarelsen af de foregående spørgsmål.

- 10) Er forordningen gyldig efter EU-retten især under hensyntagen til:

- a. Chartrets artikel 16, 17 og 20?
- b. Det forhold, at luftfartsselskaber ikke har nogen forpligtelse til at betale kompensation, hvis de giver flypassagerne meddelelse om aflysningen mindst to uger før det planlagte afgangstidspunkt [artikel 5, stk. 1, litra c), nr. i), i forordning [nr.] 261/2004 ⁽³⁾]?
- c. Proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24.11.2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT 2010, L 334, s. 1).

⁽²⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2012, C 326, s. 391).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 30. juli 2019 — X mod Kuoni Travel Ltd

(Sag C-578/19)

(2019/C 328/35)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongeriges)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Kuoni Travel Ltd

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der, når de forpligtelser, der følger af en kontrakt, som en rejsearrangør eller formidler har indgået med en forbruger om en pakkerejse, der er omfattet af Rådets direktiv 90/314/EØF ⁽¹⁾ af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, ikke eller kun mangelfuldt er blevet opfyldt, og denne manglende eller mangelfulde opfyldelse skyldes handlinger, som kan tilregnes en ansat i en hotelvirksomhed, der leverer tjenesteydelser relateret til denne kontrakt:
 - a) grundlag for at anvende den ansvarsfrihedsgrund, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, tredje led, andet alternativ; og i givet fald
 - b) hvilke kriterier skal den nationale ret lægge til grund ved vurderingen af, om denne ansvarsfrihedsgrund finder anvendelse?
- 2) Indgår en rejsearrangør eller formidler en kontrakt med en forbruger om en pakkerejse, der er omfattet af Rådets direktiv 90/314/EØF, og leverer en hotelvirksomhed tjenesteydelser i relation til denne kontrakt, skal en ansat i denne hotelvirksomhed da selv anses for at være »tjenesteyder« i relation til ansvarsfrihedsgrunden i henhold til direktivets artikel 5, stk. 2, tredje led?

⁽¹⁾ EFT 1990, L 158, s. 59.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 30. juli 2019 — R (på vegne af Association of Independent Meat Suppliers (sammenslutning af uafhængige kødleverandører) og en anden part) mod The Food Standards Agency

(Sag C-579/19)

(2019/C 328/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige)

Parter i hovedsagen

Appellanter: R (på vegne af Association of Independent Meat Suppliers (sammenslutning af uafhængige kødleverandører) og en anden part)

Indstævnte: The Food Standards Agency

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EF) nr. 854 ⁽¹⁾ og 882 ⁽²⁾ til hinder for en procedure, hvorved en fredsdommer i henhold til section 9 i Food Safety Act 1990 (lov om fødevarer sikkerhed af 1990) og på baggrund af vidneforklaringer fra sagkyndige, der af hver af sagens parter er begæret hørt, træffer afgørelse vedrørende realiteten om, hvorvidt en slagtekrop ikke opfylder kravene til fødevarer sikkerheden?

- 2) Hjemler forordning (EF) nr. 882 en klageadgang i forbindelse med en embedsdyrlæges afgørelse i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 854, hvorved en slagtekrops kød findes uegnet til konsum, og hvordan skal man i bekræftende fald foretage efterprøvelsen af det materielle grundlag for embedsdyrlægens afgørelse, hvis der indgives en klage i sagen?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29.4.2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT 2004, L 139, s. 206).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 882/2004 af 29.4.2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT 2004, L 165, s. 1).

Appel iværksat den 16. august 2019 af John Dalli til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. juni 2019 i sag T-399/17, Dalli mod Kommissionen

(Sag C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: John Dalli (ved avocate L. Levi og avocat S. Rodrigues)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves og det fastslås, at appellants påstande i sag T-399/17 fremmes til realitetsbehandling at appellanten gives medhold, og følgende:
 - tilpligtes appelindstævnte at erstatte tabet, især det ikke-økonomiske tab, som foreløbigt kan opgøres til 1 000 000 EUR.
 - tilpligtes appelindstævnte at betale sagsomkostningerne.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og i sagen ved første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har med det første anbringende gjort gældende, at der er begået flere retlige fejl, bl.a. tilsidesættelse af begrundelsespligten og fordrejning af sagen ved afvisningen af den første klage vedrørende den omstændighed, at afgørelsen om at indlede undersøgelsen var ulovlig.

Appellanten har for det andet gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at forkaste den anden klage vedrørende fejl ved karakteriseringen af undersøgelsen og den ulovlige udvidelse af undersøgelsen.

Appellanten har for det tredje gjort gældende, at der er sket fordrejning af beviserne og tilsidesættelse af retten til forsvar i Rettens dom, i hvilken den tredje klage vedrørende tilsidesættelse af principperne for indsamling af beviser og fordrejning og forfalskning af beviser blev forkastet.

Appellanten har for det fjerde gjort gældende, at der er sket fordrejning af den klare betydning af de faktiske omstændigheder og af beviserne og at Retten begik retlige fejl i forbindelse med dens forkastelse af den fjerde klage vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar, af artikel 4 i Kommissionens afgørelse 1999/396 (¹) og af artikel 18 i OLAF's instrukser.

Appellanten har for det femte gjort gældende, at Retten begik retlige fejl ved at tilsidesætte begrundelsespligten og ved at fordreje beviser ved dens forkastelse af den femte klage vedrørende tilsidesættelse af artikel 11, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1073/1999 (²) og af artikel 13, stk. 5, i de regler, der gælder for OLAF's Overvågningsudvalg.

Appellanten har for det sjette gjort gældende, at der er sket flere retlige fejl og fordrejning af beviserne i Rettens dom, i hvilken den sjette klage vedrørende tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning, tilsidesættelse af artikel 8 i forordning nr. 1073/1999 og af artikel 399 TEUF og tilsidesættelse af retten til beskyttelse af personlige data blev forkastet.

Med det syvende og sidste anbringende har appellanten gjort gældende, at der er sket fordrejning af stævningens klare betydning og af beviserne og at Retten begik en retlig fejl i forbindelse med dens konklusion om, at appellanten ikke havde godtgjort, at der foreligger et ikke-økonomisk tab.

-
- (¹) Kommissionens afgørelse (EF, EKSF, Euratom) af 2.6.1999 om betingelser og regler for interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, korruption og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for Fællesskabernes interesser (EFT 1999, L 149, s. 57).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT 1999, L 136, s. 1).
-

RET TEN

Rettens dom af 2. juli 2019 — Mahmoudian mod Rådet

(Sag T-406/15) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — erstatning for den skade, der angiveligt er lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af sagsøgerens navn på listerne over de personer og enheder, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger — økonomisk skade — ikke-økonomisk skade)

(2019/C 328/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Fereydoun Mahmoudian (Teheran, Iran) (ved advokaterne A. Bahrami og N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Liudvinaviciute-Cordeiro og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved A. Aresu og D. Gauci, derefter ved A. Aresu og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af Rådets afgørelse af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT 2010, L 195, s. 39), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2010, L 195, s. 25), af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413 (EUT 2010, L 281, s. 81) og af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT 2010, L 281, s. 1), hvorved sagsøgerens navn blev opført og opretholdt på listerne over de personer og enheder, som var omfattet af de restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale Fereydoun Mahmoudian en erstatning på 71 000 EUR for den lidtte ikke-økonomiske skade.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet.
- 3) Fereydoun Mahmoudian, Rådet og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens dom af 11. juli 2019 — CCPL m.fl. mod Kommissionen(Sag T-522/18) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for fødevareremballage — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF — tilregnelser af den ulovlige adfærd — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — afsætningsværdi — bødeloftet — proportionalitet — ligebehandling — bidragsevne)

(2019/C 328/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italien), Coopbox group SpA (Reggio Emilia), Poliemme Srl (Reggio Emilia), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Spanien) og Coopbox Eastern s. r. o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovakiet) (ved advokaterne S. Bariatti og E. Cucchiara)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Jimeno Fernández, A. Biolan og P. Rossi, derefter ved F. Jimeno Fernandez, P. Rossi og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 4336 final af 24. juni 2015 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (Sag AT.39563 — Fødevareremballage), og subsidiær påstand om nedsættelse af de bøder, som sagsøgerne er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra f) og g), artikel 2, stk. 2, litra d) og e), samt artikel 2, stk. 4, litra c) og d), i Kommissionens afgørelse C(2015) 4336 final af 24. juni 2015 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (Sag AT.39563 — Fødevareremballage) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Toshiba Samsung Storage Technology og Toshiba Samsung Storage Technology Korea mod Kommissionen

(Sag T-8/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for optiske diskdrev — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — hemmelige aftaler vedrørende udbud iværksat af to computerproducenter — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af retten til forsvar — Kommissionens kompetence — overtrædelsens geografiske udstrækning — samlet og vedvarende overtrædelse — princippet om god forvaltningsskik — retningslinjerne for bødeberegning af 2006)

(2019/C 328/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (Tokyo, Japan) og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (Suwon-si, Sydkorea) (først ved advokaterne M. Bay, J. Ruiz Calzado, A. Aresu og A. Scordamaglia Tousis og derefter ved M. Bay, J. Ruiz Calzado og A. Aresu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved N. Khan, A. Biolan og M. Farley, derefter ved A. Biolan, M. Farley og A. Cleenewerck de Crayencour, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om fuldstændig eller delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 7135 final af 21. oktober 2015 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39639 — Optiske diskdrev) og, subsidiært, om nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Toshiba Samsung Storage Technology Corp. og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. bærer hver deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Rettens dom af 11. juli 2019 — Yanukovych mod Rådet

(Forenede sager T-244/16 og T-285/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjeland's myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 328/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraine) (ved T. Beazley, QC, samt barristers E. Dean og J. Marjason-Stamp)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved P. Mahnič og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1), dels Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine såvel som Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Viktor Fedorovych Yanukovychs navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Viktor Fedorovych Yanukovych afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 243 af 4.7.2016.

Rettens dom af 11. juli 2019 — IPPT PAN mod Kommissionen og REA

(Sag T-805/16) (¹)

(Voldgiftsbestemmelse — sjette og syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — afgørelse om inddrivelse ved modregning af Unionens fordringer i forbindelse med aftalernes opfyldelse — effektiv retsbeskyttelse — ret til at klage til Ombudsmanden — finansforordningen — sikker fordring — berettiget forventning — princippet om forbud mod forskelsbehandling — princippet om god forvaltningsskik — magtfordrejning — erstatningsansvar inden for kontrakt — revisionsrapporten — støtteberettigede omkostninger)

(2019/C 328/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Le Berre)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved M. Siekierzyńska og P. Rosa Plaza, derefter ved M. Siekierzyńska og F. van den Berghe, som befuldmægtigede) og Forvaltningsorganet for Forskning (REA) (ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 6. september 2016 om at foretage inddrivelse af de af Kommissionen påståede fordringer i forhold til sagsøgeren i forbindelse med to kontrakter, der var indgået inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, via udligning af de beløb, som REA skylder sagsøgeren i henhold til en tilskudsaftale, som blev indgået inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, dels en påstand støttet på artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at der ikke foreligger de af Kommissionen påståede fordringer i henhold til de to kontrakter der var indgået inden for rammerne af ovennævnte rammeprogram, og at Kommissionen og REA tilpligtes at betale sagsøgeren 69 623,94 EUR i henhold til tilskudsaf talen, som blev indgået inden for rammerne af ovennævnte syvende rammeprogram, med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) bærer to tredjedele af sine egne omkostninger og betaler de af Forvaltningsorganet for Forskning (REA) afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af de af IPPT PAN afholdte omkostninger.
- 4) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens dom af 11. juli 2019 — Air France mod Kommissionen

(Sag T-894/16) (¹)

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — foranstaltninger, som Frankrig har iværksat til fordel for lufthavnen Marseille Provence og de luftfartsselskaber, som benytter lufthavnen — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked — investeringsstøtte — differentierede lufthavnsafgifter for henholdsvis nationale og internationale flyvninger — lavere lufthavnsafgifter for at tiltrække flyvninger til den nye terminal Marseille Provence 2 — ikke individuelt berørt — væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — afvisning)

(2019/C 328/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société Air France (Tremblay-en-Frankrig, Frankrig) (ved advokat R. Sermier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Noë, C. Giolito og C. Georgieva-Kecsmar, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Aéroport Marseille Provence SA (Marignane, Frankrig) (ved advokat A. Lepièce), Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd (Dublin, Irland) og Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ved advokaterne E. Vahida og I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1698 af 20. februar 2014 om de foranstaltninger, SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), som Frankrig har iværksat til fordel for lufthavnen Marseille Provence og de luftfartsselskaber, som benytter lufthavnen (EUT 2016, L 260, s. 1).

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Société Air France bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd og Aéroport Marseille Provence SA bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Transdev m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-291/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589 — begrundelsespligt)

(2019/C 328/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Frankrig), Transdev Île de France (Issy-les-Moulineaux) og Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Frankrig) (ved advokat F. Salat-Baroux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1470 af 2. februar 2017 om Frankrigs støtteordninger SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) til fordel for busselskaber i regionen Île-de-France (EUT 2017, L 209, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Transdev, Transdev Île de France og Transports rapides automobiles (TRA) bærer hver deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Région Île-de-France mod Kommissionen

(Sag T-292/17) (¹)

(Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — fordel — selektiv karakter — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrundelsespligt — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589)

(2019/C 328/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Région Île-de-France (Frankrig) (ved advokat J.-P. Hordies)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1470 af 2. februar 2017 om Frankrigs støtteordninger SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) til fordel for busselskaber i regionen Île-de-France (EUT 2017, L 209, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Région Île-de-France bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Optile mod Kommissionen(Sag T-309/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589)

(2019/C 328/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne F. Thiriez og M. Dangi-beaud)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1470 af 2. februar 2017 om Frankrigs støtteordninger SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) til fordel for busselskaber i regionen Île-de-France (EUT 2017, L 209, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Ceobus m.fl. mod Kommissionen(Sag T-330/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtteordning gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af regionen Île-de-France — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — artikel 107 TEUF — artikel 108 TEUF — artikel 1, litra b), nr. i) og v), i forordning (EU) 2015/1589 — forældelsesfrist — artikel 17 i forordning 2015/1589)

(2019/C 328/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ceobus (Génicourt, Frankrig) og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget (først ved advokat D. de Combles de Naves, derefter ved advokat F. Segalen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1470 af 2. februar 2017 om Frankrigs støtteordninger SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) til fordel for busselskaber i regionen Île-de-France (EUT 2017, L 209, s. 24).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Ceobus og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, bærer hver deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 12. juli 2019 — Steifer mod EØSU

(Sag T-331/17) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — pensioner — pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste — overførsel til Unionens ordning — anciennitetsforbedring — tilbagebetaling af størrelsen af de pensionsrettigheder, som ikke blev taget i betragtning ved ordningen om beregning af pensionsgivende tjenesteår i Unionen — ingen nye og væsentlige faktiske omstændigheder — ingen undskyldelig fejl — ansvar — afvisning)

(2019/C 328/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Guy Steifer (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M.-A. Lucas og M. Bertha)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved M. Pascua Mateo, K. Gambino og L. Camarena Januzec, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer og F.-M. Hislair)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand, for det første, om annullation af skrivelsen fra EØSU's direktør for menneskelige ressourcer og økonomi af 21. oktober 2002 om afslag på sagsøgerens ansøgning af 2. oktober 2002 om tilbagebetaling, med tillæg af morarenter, af den ikke godskrevne del af de af hans pensionsrettigheder, som blev overført til Den Europæiske Unions ordning og af afgørelse 360/03 A fra nævnte direktør af 15. december 2003 om fastsættelse af hans pensionsrettigheder, for det andet om, at EØSU tilpligtes at tilbagebetale ham størrelsen af de periodiske ydelser, der blev udbetalt af det nationale pensionskontor til EØSU fra den 1. januar 2004 som overførsel af hans pensionsrettigheder og, månedligt, størrelsen af de periodiske ydelser, som vil blive betalt i fremtiden og, for det tredje, om erstatning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af en af de begrundelser i den nævnte skrivelse, hvorved denne direktør fejlagtigt meddelte ham, at han ikke havde ret til nogen belgisk pension.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Guy Steifer betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 12. juli 2019 — STIF-IDF mod Kommissionen

(Sag T-738/17) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — støtteordning ulovligt gennemført af Frankrig fra 1994 til 2008 — investeringstilskud tildelt af STIF-IDF — afgørelse, hvorved støtteordningen erklæres forenelig med det indre marked — fordel — kompensation for omkostningerne til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrundelsespligt)

(2019/C 328/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Syndicat Transport Île de France (STIF-IDF) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne B. Le Bret og C. Rydzynski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1470 af 2. februar 2017 om Frankrigs støtteordninger SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) til fordel for busselskaber i regionen Île-de-France (EUT 2017, L 209, s. 24)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Syndicat Transport Île de France (STIF-IDF) bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 9. juli 2019 — Tyskland mod Kommissionen(Sag T-53/18) ⁽¹⁾*(Tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EU) nr. 305/2011 — forordning (EU) nr. 1025/2012 — byggevarer — harmoniserede standarder EN 13341:2005+A1:2011 og EN 12285-2:2005 — begrundelsespligt)*

(2019/C 328/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved T. Henze og J. Möller, derefter ved J. Möller, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Winkel Müller, F. van Schewick og M. Kottmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1995 af 6. november 2017 om at opretholde referencen i *Den Europæiske Unions Tidende* for den harmoniserede standard EN 13341:2005+A1:2011 »Termoplastiske tanke til overjordisk opbevaring af fyringsolie, petroleum og dieselolie til boliger« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 288, s. 36), dels Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1996 af 6. november 2017 om at opretholde referencen i *Den Europæiske Unions Tidende* for den harmoniserede standard EN 12285-2:2005 »Fabriksfremstillede ståltanke« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 288, s. 39).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 26.3.2018.

Rettens dom af 11. juli 2019 — Gollnisch mod Parlamentet(Sag T-95/18) ⁽¹⁾*(Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — assistentgodtgørelser — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — klage — annullationssøgsmål — formaliteten — ret til forsvar — begrundelsespligt — faktisk vildfarelse)*

(2019/C 328/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrig) (ved advokat B. Bonnefoy-Claudet)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, R. Meyer og A. Jensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 1. juli 2016 om inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 275 984,23 EUR, som uretmæssigt var blevet udbetalt i forbindelse med parlamentarisk assistance, af den dertil hørende debetnota af 5. juli 2016 og af Parlamentets præsidiiums afgørelse af 23. oktober 2017, som stadfæstede kvæstorenes afgørelse af 14. marts 2017 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 1. juli 2016.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Bruno Gollnisch bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet afholdte omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 142 af 23.4.2018.

Rettens dom af 11. juli 2019 — Klymenko mod Rådet

(Sag T-274/18) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjeland's myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 328/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (ved advokat M. Phelippeau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og P. Mahnič, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 48) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 5), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Oleksandr Viktorovych Klymenkos navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 16.7.2018.

Rettens dom af 11. juli 2019 — Pshonka mod Rådet

(Sag T-285/19) ⁽¹⁾

(EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjeland's myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 328/53)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Viktor Pavlovych Pshonka (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og R. Pekař, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 48) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 5), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som disse restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, annulleres, for så vidt som Viktor Pavlovych Pshonkas navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som disse restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.

- 2) Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 249 af 16.7.2018.

Rettens dom af 11. juli 2019 — Pshonka mod Rådet

(Sag T-289/18) (¹)

(EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjeland's myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 328/54)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Artem Viktorovych Pshonka (Kramatorsk, Ukraine) (ved advokat M. Mleziva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og R. Pekař, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 48) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2018, L 63, s. 5), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som disse restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, annulleres, for så vidt som Artem Viktorovych Pshonka navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, som disse restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 249 af 16.7.2018.

Rettens dom af 11. juli 2019 — Hauzenberger mod EUIPO (TurboPerformance)(Sag T-349/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket TurboPerformance — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 328/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Tyskland) (ved advokat B. Bittner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Eberl og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. april 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2206/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet TurboPerformance som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Andreas Hauzenberger betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Rettens dom af 9. juli 2019 — Hugo's Hotel mod EUIPO — H'ugo's (HUGO'S BURGER Bar)(Sag T-397/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket HUGO'S BURGER Bar — det ældre EU-ordmærke H'ugo's — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 328/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hugo's Hotel Ltd (St. Julians, Malta) (ved advokat R. Sladden)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Śliwińska og J. Ivanauskas, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: H'ugo's GmbH (München, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. maj 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1879/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem H'ugo's og Hugo's Hotel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hugo's Hotel Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 27.8.2018.

Rettens dom af 9. juli 2019 — XF mod Kommissionen

(Sag T-482/18) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — løn — bosættelsespenge — midlertidig ændring af tjenestestedet — bopælsskift)

(2019/C 328/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: XF (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen af 2. oktober 2017 fra Kommissionens Kontor for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO), hvorved sidstnævnte afslog at betale bosættelsespenge til sagsøgeren i anledning af hans flytning og tiltrædelse af tjenesten ved hovedsædet for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) XF bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 8.10.2018.

Rettens kendelse af 8. juli 2019 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Amedei (For you)(Sag T-480/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket For you — afgørelse om afslag på registreringsansøgningen som følge af absolutte registreringshindringer — søgsmålsinteressen er ophørt — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2019/C 328/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne A. Berger og M. Wolter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Amedei Srl (Pontedera, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. april 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 851/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Amedei og Lidl Stiftung.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettens kendelse af 9. juli 2019 — Scaloni og Figini mod Kommissionen(Sag T-158/18) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål — afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber — direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 — statsstøtte — tilsidesættelse af formkrav — procesreglementets artikel 76, litra d) — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2019/C 328/59)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Mario Scaloni (Ancona, Italien) og Ennio Figini (Chiaravalle, Italien) (ved advokat P. Putti)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia, A. Steiblytø og K.-P. Wojcik, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og M. Sammut, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Rebasti og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det økonomiske tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af Kommissionens afslag på at give Den Italienske Republik tilladelse til at iværksætte statsstøtte til fordel for Banca delle Marche.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Mario Scaloni og M. Ennio Figini bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 152 af 30.4.2018.

Rettens kendelse af 5. juli 2019 — ArcelorMittal Bremen mod Kommissionen

(Sag T-544/18) (¹)

(Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — forordning (EU) nr. 389/2013 — midlertidige regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — meddelelse om en ændring af den nationale tildelingstabel, der vedrører Tyskland i perioden 2013-2020 — anmodning om ændring af den nationale tildelingstabel, som er registreret i EU-transaktionsjournalen — passivitetssøgsmål — anvisning givet af Kommissionen til den centrale administrator under sagens behandling — bortfald af tvistens genstand — uforløst at træffe afgørelse))

(2019/C 328/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Tyskland) (ved advokaterne S. Altenschmidt og D. Jacob)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og A. Becker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principal påstand støttet på artikel 265 TEUF om at det fastslås, at Kommissionen ulovligt har undladt at give den centrale administrator anvisning om i den nationale tildelingstabel, der er registreret i EU-transaktionsjournalen, at indføre den ændring vedrørende sagsøgerens anlæg, som den 8. februar 2018 blev meddelt af Forbundsrepublikken Tyskland, og subsidiært påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens angivelige afgørelse af 31. august 2018 vedrørende sagsøgerens anmodning af 14. maj 2018.

Konklusion

- 1) Det er uforløst at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Påstanden, hvormed der ønskes en »irrettesættelse« af repræsentanterne for Europa-Kommissionen, for så vidt som de har afgivet ukorrekte oplysninger til Retten og tilsidesat deres proceduremæssige forpligtelse til at fremkomme med en fremlæggelse, der stemmer overens med virkeligheden, forkastes.

- 3) Det er uforholdent at træffe afgørelse om Forbundsrepublikken Tysklands anmodning om intervention.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af ArcelorMittal Bremen GmbH afholdte omkostninger.
- 5) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

(¹) EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens kendelse af 9. juli 2019 — VodafoneZiggo Group mod Kommissionen

(Sag T-660/18) (¹)

(Annullationssøgsmål — elektronisk kommunikation — artikel 7 i direktiv 2002/21/EF — en gros-levering af fastnetadgang — betydelig samlet markedsagt — specifikke, lovbestemte forpligtelser, der påhviler aktørerne — påtænkte foranstaltninger stillet til rådighed af en national regelfastsættende myndighed — Kommissionens bemærkninger — ingen indledning af procedurens anden fase — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — procesreglementets artikel 130 — afvisning)

(2019/C 328/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokaterne W. Knibbeler og A. Pliego Selie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og L. Nicolae, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af den afgørelse, der angiveligt er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 30. august 2018 til Autoriteit Consument en Markt (den offentlig tilsynsmyndighed med konkurrence, telekommunikation og forbrugerret, Nederlandene), som er en nederlandsk regelfastsættende myndighed, med Kommissionens bemærkninger i henhold til artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT 2002, L 108, s. 33), til påtænkte foranstaltninger, som denne myndighed har stillet til rådighed (sag NL/2018/2099 og NL/2018/2100).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse om interventionsbegæringerne indgivet af Kongeriget Nederlandene samt af T-Mobile Netherlands Holding BV, T-Mobile Netherlands BV, T-Mobile Thuis BV og Tele2 Nederland BV.
- 3) VodafoneZiggo Group BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionsbegæringerne.
- 4) VodafoneZiggo Group, Kommissionen, Kongeriget Nederlandene samt T-Mobile Netherlands Holding, T-Mobile Netherlands, T-Mobile Thuis og Tele2 Nederland bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringerne.

(¹) EUT C 4 af 7.1.2019.

Rettens kendelse af 4. juli 2019 — romwell mod EUIPO (twistpac)(Sag T-662/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket twistpac — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 — pligt til at udvise fornøden omhu — artikel 95, stk. 1, i forordning 2017/1001 — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2019/C 328/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Tyskland) (ved advokaterne C. Spintig, S. Pietzcker og M. Prasse)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 336/2018-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet twistpac som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) romwell GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 4 af 7.1.2019.

Rettens kendelse af 11. juli 2019 — Vattenfall Europe Nuklear Energy mod Kommissionen(Sag T-674/18) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — statsstøtte — lov om den 16. ændring af lov om kerneenergi (Atomgesetz) — gennemførelse af dom afsagt af Bundesverfassungsgericht (den tyske forbundsdomstol i forfatningsretlige sager) — selskaber, der driver atomkraftværker — driftsophør — økonomisk godtgørelse for ikke-fremstillet elektricitetsmængde — Kommissionens skrivelse — ikke nødvendigt at indgive en formel anmeldelse i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2019/C 328/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne U. Karpenstein og R. Sangi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af den afgørelse, der angiveligt er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 4. juli 2018 til Forbundsrepublikken Tyskland, som var underskrevet af vicegeneraldirektøren for Europa-Kommissionens generaldirektorat for konkurrence.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om den begæring om intervention, som Forbundsrepublikken Tyskland har fremsat.
- 3) Vattenfall Europe Nuklear Energy GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Forbundsrepublikken Tyskland, Vattenfall Europe Nuklear Energy GmbH og Kommissionen bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringen.

(¹) EUT C 25 af 21.1.2019.

Rettens kendelse af 10. juli 2019 — Pilatus Bank mod ECB

(Sag T-687/18) (¹)

(Annullationssøgsmål — økonomisk og monetær politik — tilsyn med kreditinstitutter — suspensionsforanstaltninger truffet af den nationale tilsynsmyndighed — udpegelse af en kontaktperson — begrænset kommunikation med ECB — procedurefejl — foreløbige eller forberedende retsakter — ret til forsvar — afvisning)

(2019/C 328/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (ved advokaterne O. Behrends, M. Kirchner og L. Feddern)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved E. Yoo, M. Puidokas og A. Karpf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af ECB's e-mail af 10. september 2018, for så vidt som ECB herved anmodede sagsøgeren om at fremsende sine meddelelser gennem den kompetente person udpeget i henhold til maltetisk ret eller med dennes godkendelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Pilatus Bank plc betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 25 af 21.1.2019.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juli 2019 — 3V Sigma mod ECHA

(Sag T-176/19 R)

(Særlige rettergangsformer — REACH — stoffet uvasorb HEB — bedømmelsesprocedure — afgørelse truffet af ECHA's Klageudvalg — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2019/C 328/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: 3V Sigma SpA (Milano, Italien) (først ved solicitors C. Bryant og S. Hainsworth, bistået af advokat C. Krampitz, derefter ved solicitors C. Bryant, S. Hainsworth og D. Anderson)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (først ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede, og derefter ved W. Broere, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse A-004-2017 truffet af ECHA's Klageudvalg den 15. januar 2019 vedrørende bedømmelse af det kemiske stof uvasorb HEB og følgelig om udsættelse af den fastsatte frist for meddelelse af testresultaterne i den periode, udsættelsen varer, eller om anordning af enhver anden eller supplerende forholdsregel, som Rettens præsident anser for nødvendig eller formålstjenlig.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2019 — Highgate Capital Management mod Kommissionen**(Sag T-280/19 R)****(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — begæring om foreløbige forholdsregler — ikke behov for at vedtage de begærede foreløbige foranstaltninger — ikke kompetence — afvisning)**

(2019/C 328/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Highgate Capital Management LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne M. Struys og I. Van Damme)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck, A. Bouchagiar og K.-P. Wojcik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF dels med påstand om udsættelse af Kommissionens afgørelse om afvisning af en klage vedrørende en angiveligt ulovlig statsstøtte indrømmet Eurobank Ergasias SA ved salget af Piraeus Bank Bulgaria (SA.53105), dels om indrømmelse af foreløbige forholdsregler.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 12. juli 2019 — CE mod Regionsudvalget**(Sag T-355/19 R)****(Særlige rettergangsformer — personalesag — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)**

(2019/C 328/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CE (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Regionsudvalget (ved J.C. Cañoto Argüelles, M. Esparrago Arzadun og S. Bachotet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen, primært, af Regionsudvalgets afgørelse af 17. april 2019 om opsigelse af sagsøgerens kontrakt og, subsidiært, af Regionsudvalgets skrivelse af 16. maj 2019 vedrørende betingelserne for varselsperioden, dels om vedtagelse af de midlertidige foranstaltninger vedrørende de nærmere betingelser for varselsperioden.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 15. juli 2019 — Camerin mod Kommissionen**(Sag T-367/19 R)****(Særlige rettergangsformer — personalesag — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)**

(2019/C 328/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laure Camerin (Bastia, Frankrig) (ved advokat M. Casado García Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid, T. S. Bohr og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen truffet af Kontoret for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« den 17. april 2019 vedrørende opfyldelsen af en arrest i sagsøgers pension, dels om vedtagelse af foreløbige foranstaltninger, som sikrer, at de beløb, som kan gøres til genstand for arrest, ikke overskrider det månedlige beløb, som svarer til grundlønningen for en tjenestemand på første løntrin i lønklassen AST 1.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 8. juli 2019 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB**(Sag T-480/19)**

(2019/C 328/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Rübsamen)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 16. april 2019 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2019 (SRB/ES/SRF/2019/10), herunder bilaget hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilaget hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) som følge af, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat begrundelsespligten, idet den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkeligt begrundet, og idet bilaget alene består af tal, på grundlag af hvilke det ikke tilnærmelsesvis kan udledes, på hvilken måde og i betragtning af hvilke grunde sagsøgte har beregnet sagsøgerens bidrag. De øgede begrundelseskrav opfyldes på ingen måde i den anfægtede afgørelse. Tilsidesættelsen af begrundelsespligten er endvidere væsentlig, eftersom den har indflydelse på indholdet af den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af retten til at blive hørt i henhold til chartrets artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a), som følge af, at sagsøgeren ikke blev hørt.
 - Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende processuelle ret til at blive hørt, eftersom sagsøgte, uden forud herfor at høre sagsøgeren, har vedtaget den for sagsøgeren med ugunstige retsvirkninger forbundne retsakt. Tilsidesættelsen af retten til at blive hørt er væsentlig, eftersom sagsøgerens stillingtagen forud for den anfægtede afgørelse ville have kunnet føre til et andet indhold af beregningsafgørelsen.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1, som følge af, at den anfægtede afgørelsen ikke kan prøves.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende ret til adgang til en effektiv retsbeskyttelse, eftersom en domstolsprøvelse af den anfægtede afgørelse er praktisk umulig. Sagsøgte har i øvrigt undladt i videst muligt omfang at sikre iagttagelsen af kontradiktionsprincippet med henblik på at gøre det muligt for sagsøgeren at bestride de grunde, hvorpå den anfægtede afgørelse hviler, og dermed på hensigtsmæssig vis gøre sine anbringender gældende.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 103, stk. 7, litra h), i direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾, af artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾, af artikel 6, stk. 5, første punktum, i delegeret forordning (EU) nr. 2015/63 ⁽³⁾, af chartrets artikel 16 og 20 og af proportionalitetsprincippet som følge af en anvendelse af multiplikatoren for IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatoren
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte i strid med artikel 103, stk. 7, litra h), i direktiv 2014/59/EU, artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 6, stk. 5, første punktum, i delegeret forordning (EU) nr. 2015/63, chartrets artikel 16 og 20 og proportionalitetsprincippet ikke fuldt ud anvendte IPS-indikatoren for sagsøgerens vedkommende. Beskyttelsesvirkningen af en institutsikringsordning gælder fuldt ud og på samme måde for alle medlemsinstitutter. En differentiering mellem institutterne for så vidt angår IPS-indikatoren er i strid med ordningen og vilkårlig. Også den omstændighed, at sagsøgeren er blevet kategoriseret i den gruppe af institutter, som har den højeste risikoprofil, er åbenbart ubegrundet og vilkårlig.

5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af chartrets artikel 16 og proportionalitetsprincippet som følge af anvendelsen af risikojusteringsmultiplikatoren.
- Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at sagsøgte har gjort indgreb i sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed og har tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet sagsøgte har beregnet en risikojusteringsmultiplikator, der ikke er i overensstemmelse med sagsøgerens risikoprofil, som i forhold til andre bidragspligtige institutter er bedre end gennemsnittet. Risikoen for at komme under afvikling og for at anvende Single Resolution Funds (SRF) midler er for så vidt angår sagsøgeren meget ringe. Denne sandsynlighed bør netop tages i betragtning i forbindelse med risikojusteringsmultiplikatoren, som skal afspejle den individuelle risiko på passende vis.
6. Sjette anbringende om ulovligheden af artikel 4-7 og artikel 9 i delegeret forordning (EU) 2015/63 og af bilag I til denne delegerede forordning.
- Endelig skal den anfægtede afgørelse også annulleres, idet artikel 4-7 og artikel 9 i delegeret forordning (EU) 2015/63 og bilag I hertil tilsidesætter princippet om effektiv retsbeskyttelse og retssikkerhedsprincippet. Sagsøgeren kan i medfør af artikel 277 TEUF underordnet gøre gældende, at retsgrundlaget for den anfægtede afgørelse strider mod trinshøjere EU-ret. Artikel 277 TEUF er udtryk for et almindeligt princip, hvorefter ulovligheden af et retsgrundlag har virkning for den enkelte afgørelse, der er truffet i medfør heraf.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1).

(³) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante -bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 17. juli 2019 — Puma mod EUIPO — Gemma Group (figur bestående af et springende dyr)

(Sag T-510/19)

(2019/C 328/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Gemma Group Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver et springende dyr — registreringsansøgning nr. 11 573 474

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. april 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2057/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Gemma Group S.r.l. tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 19. juli 2019 — Homoki mod Kommissionen**(Sag T-517/19)**

(2019/C 328/71)

*Processprog: ungarsk***Parter***Sagsøger:* Andrea Homoki (Gyál, Ungarn) (ved advokat T. Hüttl)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- I henhold til artikel 264, stk. 1, i de konsoliderede udgaver af traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) ⁽¹⁾ annulleres afgørelse nr. OCM(2019) 7991 (olaf.c.4[2019]8720) vedtaget den 4. april 2019 af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i sag nr. OF/2015/0034/B4 og afgørelse nr. OCM(2019) 11506 (olaf.c.4[2019] 12610) vedtaget den 22. maj 2019 i samme sag, idet — på grundlag af artikel 264 TEUF — de dele af de anfægtede afgørelser, hvis formål er at beskytte informanternes identitet og fortroligheden af OLAF's interne notater og proceduremæssige arbejdsdokumenter, bekræftes.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den første anfægtede afgørelse gav OLAF afslag på aktindsigt i OLAF's rapport om kontrakter vedrørende gadebelysning, der var blevet tildelt Elios Innovatív Zrt. (OLAF sag nr. OF/2015/0034/B4), mens OLAF i den anden anfægtede afgørelse afviste sagsøgerens genfremsatte begæring.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende om manglende beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

- Kendskab til det dokument, der begæres aktindsigt i, er en del af sagsøgerens ret til ytrings- og informationsfrihed i henhold til artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren gør gældende, at ved at give afslag på aktindsigt i det pågældende dokument, har sagsøgte ikke overholdt kriteriet for de grundlæggende rettigheder i chartret om grundlæggende rettigheder og har heller ikke taget hensyn til de grundlæggende rettigheder. Sagsøgte har i stedet uforholdsmæssigt begrænset sagsøgerens ret til ytrings- og informationsfrihed.

2. Andet anbringende baseret på afkræftelse af den generelle formodning om forbud mod aktindsigt.
 - Sagsøgeren er af den opfattelse, at den generelle formodning om forbud mod aktindsigt i OLAF's dokumenter er ulovlig. Ifølge sagsøgeren kan den grundlæggende ret til aktindsigt ikke fratages sit indhold således, at den institution, der skal foretage retsanvendelsen, fra den generelle regel om offentlighed kan undtage alle dokumenter, der er udarbejdet af en af institutionerne (i den foreliggende sag OLAF), uden at vurdere indholdet af de ønskede oplysninger.
3. Tredje anbringende, hvorved tavshedspligten anfægtes.
 - Sagsøgeren gør gældende, at OLAF afslog at give fuld aktindsigt i dokumentet under henvisning til sin tavshedspligt. Som følge heraf fratager den begrænsning, som på grundlag af denne pligt muliggør at OLAF's rapport i sin helhed forbliver undtaget fra aktindsigt, således fuldstændigt EU-borgernes ret til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter sit indhold.
4. Fjerde anbringende baseret på retten til aktindsigt.
 - Sagsøgeren gør gældende, at en situation, hvor den retsanvendende institution kun giver aktindsigt i specifikke dokumenter, hvis ansøgeren kan godtgøre en bydende nødvendig grund i offentlighedens interesse imod formodningen om forbud mod aktindsigt, er uforenelig med den generelle regel om offentlighed.
5. Femte anbringende om manglende begrundelse for udefrakommende pres og beskyttelsen af beslutningsprocessen.
 - Sagsøgeren gør gældende, at for så vidt angår udøvelsen af retten til aktindsigt, har sagsøgte ikke foretaget en individuel vurdering eller givet en begrundelse vedrørende substansen med hensyn til, hvilken del af de ønskede oplysninger, der var nødvendig for den igangværende vedtagelse af afgørelsen.
6. Sjette anbringende om manglende begrundelse med hensyn til beskyttelsen af forretningsmæssige interesser.
 - Sagsøgeren gør gældende, at sagsøgte ikke har begrundet sin konklusion om, at adgang til aktindsigt ville skade fysiske eller juridiske personers forretningsmæssige interesser. En ubegrundet og hypotetisk risiko må ikke fratage den grundlæggende ret til kendskab og videregivelse af oplysninger af offentlig interesse, som den person, der anmoder om oplysningerne har, sit indhold.
7. Syvende anbringende om, at videregivelse af personoplysninger er begrundet i offentlighedens interesse.
 - Sagsøgeren gør gældende, at sagsøgte argument om beskyttelse af personoplysninger er ulovlig, for så vidt som beskyttelsen heraf — idet der ydes en offentlig tjeneste og anvendes offentlige midler — må gælde med begrænsninger. Sagsøgte gav endvidere ikke sagsøgeren meddelelse om, at det sidstnævnte burde have begrundet muligheden for at have kendskab til personoplysninger af grunde i offentlighedens interesse.
8. Ottende anbringende om, at der er en bydende nødvendig offentlig interesse i offentliggørelsen af de ønskede dokumenter.
 - Sagsøgeren gør gældende, at der er en bydende nødvendig offentlig interesse i offentliggørelsen af det ønskede dokument. Sagsøgeren bygger denne bydende nødvendige offentlige interesse på den omstændighed, at det ikke kan forventes, at de ungarske myndigheder vil foretage en undersøgelse af substansen i det alvorlige misbrug konstateret af OLAF. Sagsøgeren er af den opfattelse, at kun offentliggørelse vil være et effektivt redskab i denne henseende.

(¹) EUT 2010, C 83, s. 1.

Sag anlagt den 25. juli 2019 — Interling m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-525/19)

(2019/C 328/72)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Interling SH.P.K. (Obiliq, Kosovo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Tyskland), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Šići bb, Tuzla, Bosnien-Herzegovina), ZM- Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Šibenik, Kroatien) (ved advokat R. Spielhofen) som et konsortium

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Afgørelsen truffet af sagsøgte, repræsenteret ved Europa-Kommissionen i Kosovos navn og på dets vegne, af juni 2019 (ved udateret dokument, der blev tilgængeligt for sagsøgeren den 7. juni 2019) — Ref.: Ares(2019)3677456-07/06/2019 — om udelukkelse af sagsøgeren fra den videre udbudsprocedure og den manglende optagelse på udvælgelseslisten (»Short list«) inden for rammerne af en procedure for tildeling af en kontrakt i henhold til programmet med titlen »EU-støtte til ren luft i Kosovo« med henblik på reduktion af støv og NOx i TPP Kosovo B, enhed B1 og B2 — offentligørelsesreference: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK — annulleres.

Ved processkrift af 2. august 2019 blev påstanden ændret som følger:

— Afgørelsen truffet af sagsøgte, repræsenteret ved Europa-Kommissionen i Kosovos navn og på dets vegne, af 29. juni 2019 (der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 30. juli 2019) — Ref.: Ares(2019)4979920-30/07/2019 og Ares D(2019) NA/vk — om udelukkelse af sagsøgeren fra den videre udbudsprocedure og den manglende optagelse på udvælgelseslisten (»Short list«) i forbindelse med en procedure for tildeling af en kontrakt i henhold til programmet med titlen »EU-støtte til ren luft i Kosovo« med henblik på reduktion af støv og NOx i TPP Kosovo B, enhed B1 og B2 — offentligørelsesreference: EuropeAid/140043/DH/WKS/XK — annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat otte anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet, proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne, idet Kommissionen undlod at få sin tvivl med hensyn til de dokumenter, som sagsøgerne havde indgivet, afklaret, på af at Kommissionen åbenbart nærede tvivl om disse, og udelukkede sagsøgerne fra den videre udbudsprocedure uden at give dem mulighed for at afhjælpe den ovennævnte tvivl.
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet, eftersom Kommissionen ikke begrundede sin afgørelse om at udelukke sagsøgerne fra den videre udbudsprocedure og samtidigt ikke gav sagsøgerne adgang til den detaljerede evalueringsrapport, som den anfægtede afgørelse var støttet på, eller gav dem adgang til oplysninger om fordele og egenskaber hos de tilbudsgivere, der var optaget på udvælgelseslisten.
3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af det generelle princip om, at udbudsdokumenterne skal beskyttes mod ændringer under udbudsproceduren, eftersom sagsøgernes ansøgning i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse blev vurderet på grundlag af underkriterier og fortolkninger for hvilke, der ikke fandtes bestemmelser i dokumenterne i den pågældende procedure.

4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1 (»Finansiell bistand i henhold til denne forordning, skal være forenelig med Unionens politikker«) og af artikel 5, stk. 2 (»Kommissionen bidrager sammen med medlemsstaterne til gennemførelsen af Unionens tilsagn om større gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med levering af bistand, herunder ved at offentliggøre oplysninger om størrelse og tildeling af bistand, idet den sikrer, at oplysningerne er internationalt sammenlignelige, let tilgængelige og let kan deles og offentliggøres«) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) ⁽¹⁾ for så vidt angår det forhold, at almindelige retsprincipper på området for indgåelse af offentlige kontrakter er blevet tilsidesat.
5. Femte anbringende: Tilsidesættelse af artikel 1, stk. 3 (»Kommissionen sikrer, at aktioner gennemføres i overensstemmelse med målene for det gældende instrument og med en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser«) og af artikel 1, stk. 6 (»Unionen tilstræber at fremme, udvikle og konsolidere de demokratiske principper, retsstaten og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som Unionen bygger på, hvor dette er relevant på grundlag af dialog og samarbejde med partnerlande og -regioner«) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil ⁽²⁾ for så vidt angår det forhold, at almindelige retsprincipper på området for indgåelse af offentlige kontrakter er blevet tilsidesat.
6. Sjette anbringende: Tilsidesættelse af bestemmelserne i »Vejledning for offentlige udbud og tildeling af tilskud til foranstaltninger vedrørende Den Europæiske Unions optræden udadtil — en praktisk vejledning« (der er gældende fra den 2. august 2018) (»PRAG«) med hensyn til denne procedures omfang og offentliggørelsens bestemmelser (som defineret ovenfor) som fastsat af de ordregivende myndigheder, særligt vejledningens punkt 17.
7. Syvende anbringende: Tilsidesættelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽³⁾, idet Kommissionen ikke begrundede sin afgørelse om at udelukke sagsøgerne fra den videre udbudsprocedure og samtidigt ikke gav sagsøgerne adgang til den detaljerede evalueringsrapport, som den anfægtede afgørelse var støttet på, eller gav dem adgang til oplysninger om fordele og egenskaber hos de kontrahenter, der var optaget på udvælgelseslisten.
8. Ottende anbringende: Tilsidesættelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁴⁾ i forbindelse med en utilstrækkelig angivelse af grundene til afvisningen af sagsøgernes ansøgning om deltagelse i den udbudsprocedure, som er omfattet af udbudsbekendtgørelsen (»Contract Notice«)

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 af 11.3.2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (EUT 2014, L 77, s. 11).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11.3.2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne til finansiering af Unionens optræden udadtil (EUT 2014, L 77, s. 95).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43-48).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1-96). Ikke længere i kraft, ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1-222).

Sag anlagt den 30. juli 2019 — DK mod GSA

(Sag T-537/19)

(2019/C 328/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: DK (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Det Europæiske GNSS-Agentur

Sagsøgerens påstande

- GNSS-agenturets afgørelse af 20. maj 2019 om afslag på fuldstændig aktindsigt i dokumentet »summary of 26 June 2017 by Mr [X]« annulleres.
- Det Europæiske GNSS-Agentur (GSA) tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører retlige fejl ved anvendelsen af artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43). Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at afgørelsen af 20. maj 2019 fra det europæiske GNSS-agentur (GSA) om afslag på fuldstændig aktindsigt i dokumentet »summary of 26 June 2017 by Mr [X]« er ulovlig, idet dette afslag er støttet på undtagelsen om beskyttelse af den offentlige sikkerhed omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001, eftersom det pågældende dokument:
 - ikke kan knyttes til forhold vedrørende den offentlige sikkerhed, da det angår en sag om agenturets personale, og
 - ikke kan klassificeres [RESTRÉINT UE/EU RESTRICTED]
2. Det andet anbringende vedrører en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, idet afslaget er støttet på den undtagelse om beskyttelse af de fysiske personers personoplysninger, der er nævnt i dokumentet, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1049/2001, idet påberåbelsen af denne undtagelse i det foreliggende tilfælde er ubegrundet og uforholdsmæssig.

Sag anlagt den 30. juli 2019 — Casino, Guichard-Perrachon mod Kommissionen

(Sag T-538/19)

(2019/C 328/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Frankrig) (ved advokaterne I. Simic, G. Aubron, O. de Juvigny og T. Reymond)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 277 TEUF, at artikel 20 i forordning nr. 1/2003 finder anvendelse i nærværende sag, og derfor annulleres Europa-Kommissionens afgørelse C(2019) 3761 af 13. maj 2019.
- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres Kommissionens afgørelse C(2019) 3761 af 13. maj 2019.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den alene er vedtaget på grundlag af dokumenter beslaglagt ved en tidligere kontrolundersøgelse, som var blevet gennemført i henhold til en afgørelse, der i sig selv var ulovlig.
2. Det andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den er støttet på artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) (EFT 2003, L 1, s. 1), hvilken bestemmelse i sig selv er ulovlig og således ikke finder anvendelse i nærværende sag, jf. artikel 277 TEUF. Denne bestemmelse tilsidesætter nemlig den grundlæggende ret til effektive retsmidler, for så vidt som den ikke giver de virksomheder, der er modtagere af Kommissionens afgørelse om kontrolundersøgelse, mulighed for en effektiv domstolsprøvelse i forhold til gennemførelsen af kontrolundersøgelsen.
3. Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til boligens ukrænkelighed, for så vidt som varigheden af den anfægtede afgørelses gyldighed er ubegrænset, og dens anvendelsesområde både er upræcist og uforholdsmæssigt.

Sag anlagt den 30. juli 2019 — Les Mousquetaires og ITM Entreprises mod Kommissionen

(Sag T-539/19)

(2019/C 328/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Les Mousquetaires (Paris, Frankrig) og ITM Entreprises (Paris) (ved advokaterne N. Jalabert-Doury, K. Mebarek og B. Chemama)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Nærværende sag forenes med sag T-255/17.
- Indsigelsen om, at artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 er ulovlig, idet den ikke giver en adgang til effektive retsmidler med hensyn til betingelserne for gennemførelse af afgørelser om kontrolundersøgelser i overensstemmelse med artikel 1, 8 og 13 [i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder] og artikel 7 og 47 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder], tages til følge.
- Afgørelse AT.40466 — Tute 1 af 13. maj 2019, hvorved Les Mousquetaires S.A.S. og alle selskabets datterselskaber blev pålagt at underkaste sig en kontrolundersøgelse i medfør af artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1/2003 af 16. december 2002, annulleres.
- Det afslag på den beskyttelse, der er sikret ved EU-retten, som sagsøgerne har været genstand for, annulleres.

- Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgerne den 18. juni 2019, hvorved de uden en rimelig begrundelse blev frataget retten til effektive retsmidler hvad angår de oplysninger, der undersøges som led i en fortsat kontrolundersøgelse, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.

1. Det første anbringende om en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, retten til boligens ukrænkelighed og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse som følge af manglende effektiv domstolsprøvelse af betingelserne for gennemførelse af afgørelser om kontrolundersøgelser.
2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) (EFT 2003, L 1, s. 1) og af grundlæggende rettigheder som følge af, at afgørelsen om kontrolundersøgelse var utilstrækkeligt begrundede og af denne grund har frataget sagsøgerne grundlæggende garantier, der gælder i denne forbindelse.
3. Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 og af de grundlæggende rettigheder, eftersom Kommissionen ikke havde rådighed over noget indicium, der begrundede den anfægtede afgørelse.
4. Det fjerde anbringende om magtfordrejning samt om en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 og af grundlæggende rettigheder, eftersom afgørelsen om kontrolundersøgelse ikke fulgte af en upartisk undersøgelse og tværtimod havde alle kendetegn ved en retsakt, der vedtages med andre formål end dem, hvorom der er rejst indsigelse.
5. Det femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 20, stk. 3 og 4, og af artikel 21 i forordning nr. 1/2003 og af grundlæggende rettigheder, eftersom sagsøgerne er blevet frataget andre grundlæggende garantier, som i sig selv medfører retsaktens ugyldighed, hvis de ikke opfyldes.
6. Det sjette anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, i forbindelse med Kommissionens afgørelse om den vedvarende kontrolundersøgelses hensigtsmæssighed, varighed og omfang.
7. Det syvende anbringende om en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder som følge af afslaget på at sikre en passende beskyttelse af visse dokumenter, for hvilke sagsøgerne havde anmodet om en EU-retlig beskyttelse.
8. Det ottende anbringende om en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder som følge af den ubegrundede hindring af retten til for Unionens retsinstanser at anlægge et søgsmål med påstand om udsættelse af undersøgelsen af de oplysninger, der er forseglet i afventning af nærværende søgsmål.

Sag anlagt den 7. august 2019 — Malacalza Investimenti mod ECB

(Sag T-552/19)

(2019/C 328/76)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Malacalza Investimenti Srl (Genova, Italien) (ved advokaterne P. Ghiglione, E. De Giorgi og L. Amicarelli)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Som led i bevisoptagelsen i medfør af artikel 91, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement tilpligtes ECB at fremlægge den afgørelse, som ECB vedtog den 2. januar 2019 over for Banca Carige S.p.A., samt de øvrige dokumenter, der er genstand for den genfremsatte begæring.
- Den anfægtede retsakt, således som denne er identificeret i stævningens indledende del, annulleres.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod ECB's afgørelse nr. LS/LdG/19/185 af 12. juni 2019, som ECB i medfør af artikel 8 i afgørelse ECB/2004/3 ECB sendte pr. e-mail samme dag, hvorved der i det hele gives afslag på den genfremsatte begæring, som Malacalza Investimenti S.r.l. har indgivet med henblik på aktindsigt i ECB's afgørelse af 2. januar 2019, hvorved ECB udnævnte ekstraordinære kommissærer i Banca Carige S.p.A., samt i flere dokumenter i sammenhæng hermed.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB's afgørelse af 2. januar 2019 om afslag på aktindsigt er ulovlig, navnlig gøres følgende gældende:
 - Fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 1, litra c), i afgørelse ECB/2004/3, idet der ikke foreligger en generel formodning om, at der ikke gives aktindsigt i ECB's afgørelser, når der er tale om bindende retsakter og ikke om rent proceduremæssige foranstaltninger.
 - Betingelserne for anvendelse af artikel 4, stk. 1, litra c), i afgørelse ECB/2004/3 er ikke opfyldt, idet oplysningerne om Banca Carige S.p.A. allerede er blevet offentliggjort, herunder i forbindelse med overholdelsen af den oplysningspligt, som følger af den sektorlovgivning, der finder anvendelse på området.
 - Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om upartiskhed som følge af den manglende fremsendelse af en ikke-fortrolig version af ECB's afgørelse af 2. januar 2019.
 - Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF som følge af den manglende begrundelse af afgørelsen om afslag på aktindsigt.
 - Tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til domstolskontrol, som tilkommer sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at det var uretmæssigt at give afslag på aktindsigt i de øvrige dokumenter ud over ECB's afgørelse af 2. januar 2019, der var genstand for den genfremsatte begæring, navnlig gøres følgende gældende:
 - Tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 1, litra c), i afgørelse ECB/2004/3, sammenholdt med afgørelsens artikel 4, stk. 2, første led, idet betingelserne for anvendelsen heraf ikke er opfyldt, idet der ikke foreligger en begrundelse og idet der er sket tilsidesættelse af retten til forsvar.
 - Fejlagtig anvendelse af artikel 27 i forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽¹⁾, af artikel 53 ff. i direktiv 2013/36/EU ⁽²⁾, og af artikel 32 i ECB's forordning nr. 468/2014 ⁽³⁾ og som følge heraf den manglende mulighed for over for Malacalza S.r.l. at påberåbe sig undtagelsen om fortroligheden af oplysninger, der eventuelt er indeholdt i de øvrige dokumenter ud over ECB's afgørelse af 2. januar 2019.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT 2013, L 176, s. 338).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16.4.2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (EUT 2014, L 141, s. 1).

Sag anlagt den 9. august 2019 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO — Fontana Food AB (GRILLOUMI)

(Sag T-555/19)

(2019/C 328/77)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nicosia, Cypern) (ved S. Malynicz, QC, Barrister S. Baran og Solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fontana Food AB (Tyresö, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Fontana Food AB

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GRILLOUMI — registreringsansøgning nr. 15 963 291

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. maj 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1355/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 9. august 2019 — Republikken Cypern mod EUIPO — Fontana Food (GRILLOUMI)**(Sag T-556/19)**

(2019/C 328/78)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Republikken Cypern (Nicosia, Cypern) (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran og solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fontana Food AB (Tyresö, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Fontana Food AB

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket GRILLOUMI — registreringsansøgning nr. 15 963 291

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. maj 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1284/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 9. august 2019 — Seven mod EUIPO (7Seven)**(Sag T-557/19)**

(2019/C 328/79)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Seven SpA (Leinì, Italien) (ved advokat L. Trevisan)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket 7Seven — EU-varemærke nr. 8 252 223*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 4. juni 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2076/2018-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Begæringen indgivet af Seven SpA om restitutio in integrum og anmodning om notering nr. 14 602 687 vedrørende EU-varemærke nr. 8 252 223 tages til følge.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 104 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 12. august 2019 — Julius Sämann mod EUIPO — Maharishi Vedic University (Gengivelse af et træ)**(Sag T-559/19)**

(2019/C 328/80)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Julius Sämann Ltd (Thayngen, Schweiz) (ved solicitor D. Parrish)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Maharishi Vedic University Ltd (Mgarr, Malta)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Maharishi Vedic University Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærke i farverne hvid, brun, gul og nuancer af blå (gengivelse af et træ) — registreringsansøgning nr. 15 666 639

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. maj 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1743/2018-1)

Påstande

- Der gives sagsøgeren medhold i de nedlagte påstande.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for Retten og for kontoret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. august 2019 — Lípidos Santiga mod Kommissionen

(Sag T-561/19)

(2019/C 328/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lípidos Santiga, SA (Santa Perpètua de Mogoda, Spanien) (ved advokat P. Muñiz Fernández)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/807 af 13. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen samt bilaget hertil annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende om, at Kommissionens samlede tilgang, hvorefter palmeolie kvalificeres som et råprodukt med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, er uforholdsmæssig.
2. Det andet anbringende om, at Kommissionen foretog en åbenbart urigtig vurdering ved at beslutte, at palmeolie er et råprodukt med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, uanset hvor det stammer fra.
3. Det tredje anbringende om, at kriteriet for at kvalificere palmeolie som et råprodukt med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen indebærer forskelsbehandling.
4. Det fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke foretog den nødvendige vurdering af virkningen, inden den vedtog den anfægtede forordning.
5. Det femte anbringende om, at Kommissionen ikke anførte begrundelsen til støtte for oprettelsen af den formel, der blev anvendt til at beslutte, at palmeolie er et råprodukt med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.

Sag anlagt den 16. august 2019 — Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost)

(Sag T-570/19)

(2019/C 328/82)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat M. Schork)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke i farverne sort og hvid (formen på en flettet ost) — registreringsansøgning nr.17 909 082

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. juni 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 106/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 16. august 2019 — Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost)**(Sag T-571/19)**

(2019/C 328/83)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat M. Schork)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Tredimensionalt EU-varemærke i farverne sort og hvid (formen på en flettet ost) — registreringsansøgning nr. 17 912 280*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. juni 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 107/2019-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. august 2019 — Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost)**(Sag T-572/19)**

(2019/C 328/84)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Muratbey Gida Sanayi Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat M. Schork)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Tredimensionalt EU-varemærke i farverne sort og hvid (Formen på en flettet ost) — registreringsansøgning nr. 17 912 292

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. juni 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 108/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. august 2019 — Leinfelder Uhren München mod EUIPO — Schafft (Leinfelder)

(Sag T-577/19)

(2019/C 328/85)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (München, Tyskland) (ved advokat S. Lüft)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Thomas Schafft (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket Leinfelder — EU-varemærkere registrering nr. 13 975 461

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. maj 2019 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 1930/2018-2 og R 1937/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som det anfægtede EU-varemærke også blev erklæret for fortabt for varer i klasse 14 (armbåndsure) og i klasse 18 (remme til armbåndsure).

- Klagen indgivet af Thomas Schafft i sag R 1930/2018-2 forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i sagen, tilpligtes denne at bære sine egne omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 3. juli 2019 — Red Bull mod EUIPO (Gengivelse af et parallelogram bestående af to felter i forskellig farve)

(Sag T-305/17) ⁽¹⁾

(2019/C 328/86)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens kendelse af 11. juli 2019 — Microsemi Europe og Microsemi mod Kommissionen

(Sag T-227/18) ⁽¹⁾

(2019/C 328/87)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 4.6.2018.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA